РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. **К.В. 03/2006**

ВРЗ 0146

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.02.2007.године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 14.02.2007. године

са почетком у 09,30 сати

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **те оптужени Поповић и Стојановић са браниоцем адв. Божом Прелевићем.**

Такође констатује се и да су присутни данас позвани сведоци:

- **Рајовић Милош, Симић Небојша, Грковић Саша и Филипов Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филипов Драган није дошао?
Дакле Рајовић, Симић и Грковић.

Није приступио сведок Филипов Драган, за кога је достава позива уредно исказана и доставница се прилаже судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда ће у току дана приступили.

ВРЗ 0146

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рајовићу, Симићу, Грковићу, седите.

Саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте да казујете истину, за давање лажног исказа се кривично оговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој сремоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати, касније ћете кад дођете на ред за саслушање положити и заклетву у овом смислу, па ћу ја сад замолити да судницу напусте и сачекају свој ред за сведочење Рајовић и Грковић, а нека приступи овамо господин Симић Небојша.

Сведок НЕБОЈША СИМИЋ

Изволите господине Симићу овде за овај пулт, имате и столицу седните, али тако да будете близу микрофона.

Господине Симићу да ли има промена у Вашим личним подацима у односу на стање од раније, дакле ево предамном је записник о Вашем саслушању у поступку истраге од 22. јуна прошле године?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте, оставили сте ту личне податке, дакле никаквих промена нема, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нема.

Сведок НЕБОЈША СИМИЋ, са подацима као са записника од 22.06.2006. године, упозорен опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Симићу гласно прочитајте текст те заклетве, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Симићу, прво да Вас питам да ли Ви остајете при исказу који сте дали том приликом 22.06.2006. године у поступку истраге?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, имате ли томе нешто додати и допунити?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и због судског већа и због странака и јавности у обавези смо да Вас, а и странке су изразиле жељу да Вас се непосредно саслуша, дакле у судници, па ћемо у том смислу неке ствари бити у ситуацији извесно да поновимо. Па нам реците онако укратко `99. година, занима нас јул месец, Ви сте припадник МУП-а Републике Србије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Припадник Жандармерије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тад била Жандармерија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У то време мислите?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, `99 јул месец?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био сам припадник 92. Полицијске станице, интервентна такозвана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У Београду да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду, добро. Да ли сте похађали неки курс или сте прошли неку обуку за Посебне јединице полиције или за ОПГ, што је већ била тада?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: За ОПГ да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ОПГ?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 15 дана у јулу, то је био дрил такозвани, после 70 дана негде од августа до тамо колико већ иде октобра, новемба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ово прво нас занима, у јулу месецу где сте били?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Петрово Село код Кладова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу, да ли знате кад сте, у ком периоду сте били у јулу месецу у Петровом Селу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па од прилике од 8. до 22. – 23. нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажете од прилике од 8., видим и у поступку истраге говорили сте стално о 8. јулу, на основу чега памтите тај датум, има ли нешто посебно на основу чега то памтите или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам да је претходно је био Ивањдан, верски празник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је 7. јул?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим да је био 7. јули тада, не знам да ли се празник помера или се не помера, али по томе памтим, знам да је било дан два претходно да је био Ивањдан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: И по томе знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви славите Ивањдан или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не славим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не славите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не славим али има људи који су славили и код којих сам био на славу. Мислим да сам био на слави тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, реците нам колико је било из 92. колега са Вама који су дошли тамо у Петрово Село, како сте дошли, кад сте дошли и тако?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Из 92. ја мислим да нас је било, сад нисам сигуран за цифру, нас четворица или петорица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не више од нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли тамо?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовном аутобуском линијом или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, не, службеним пошто је било. То је по четама било организовано, па је у оквиру наше чете била интервентна, била је станица полиције за речни и погранични саобраћај, аеродроми и железница, а били су још и момци из бригаде полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и дакле тај аутобус, тим аутобусом одете у Кладово?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Аутобусом смо до Кладова, односно до Петровог Села отишли до кампа горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш аутобусом до кампа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: До кампа да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у које доба дана сте тамо стигли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па најдаље до 3 сата поподне, односно до 15 часова.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешава, ко вас је дочекао тамо? Да ли сте имали одмах неке активности?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Дочекао нас је инструктор ЈСО-а тада Мића, Мића Петраковић ја мислим да се зове. Кратак говор нам је одржан, шта ћемо радити, на чему ће бити базирана обука, одузета нам је муниција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тада тај дан?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Одма на, чим смо ушли, значи за пушку и за пиштољ нам је одузета муниција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли наоружани како?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Са дугим и са кратким наоружањем личним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са дугим и кратким?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам оне аутоматске пушке јел тако и?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, да аутоматске и пиштољи службени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «ЦЗ 99»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сва муниција Вам је одмах одузета?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сва муниција је одузета и депонована у магацин где је био, послали су нас на распремање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На распремање ствари у, где у спаваону?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, одређивање кревета, утврђивање неких правила понашања и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је ту било, да ли је ту већ било дошло неких других припадника, односно полазника курса, полазника обуке?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па ови што су ближе Кладова, ја мислим из Пожаревца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су већ били дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тамо Зајечар, они су већ стигли били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли после ваше групе још неко долази од полазника?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да су дошли Ужице, доле Нови Пазар, да ли је Краљево стигло исто после, нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекосте за Мићу Петраковића од инструктора кога је још било тамо од инструктора, ако се сећате?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био је Дука.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се зове?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам. Једино Мићу Петраковића знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате и презиме?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам по порезимену, сад да ли му је име Мића или неко друго не знам. Дука, Ђуза, Вук, дечко је један исто знам да је из Краљева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било њих?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам сигуран за број али не више од 5, 6.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како су били обучени?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Камуфлажне униформе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то исте униформе као и Ваше?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Као садашња, да и тадашње су биле исте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквим униформама сте Ви дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У ја мислим да смо дошли и ми у камуфлажним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У камуфлажним да смо дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне маскирне зелене униформе јел тако?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да. Нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су плаве, нису плаве него зелене? Не сећате се, добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поповић Сретен?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђерић Радомир?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих био тамо тада кад сте Ви дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У том моменту је био Поповић Сретен и Стојановић Милош су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић и Стојановић су били тамо када сте дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тада их још нисам познавао по имену и презимену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђерић?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ђерић није, као ни Горан Радосављевић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Радосављевић?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они касније, Ви сте ту колико 15 дана сте ту, рекосте до 23. јула, да ли су касније дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ђерић је дошао можда на дан, два негде пред крај обуке у ком својству не знам, овај а Горан Радосављевић могуће да је дошао дан, два пред крај пошто ми је побркано доста ствари са ове друге обуке коју сам био касније. Значи дошао, видео и отишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Шта се ради и како се ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте тамо видели каквих возила?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било од возила тамо, ако се сећате кад сте дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Била су службена возила, једна цистерна је била са горивом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са горивом?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да. Пошто у близини нема нигде пумпе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то, камион неки?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Камион да, камион цистерна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био је «Ланд Ровер» џип, маслинасте боје, била је «Тојотин» теренско возило «Ланд Крузер» црно, био је УАЗ један блиндирани сиво-маслинасти и био је Пик-ап «Заставин» кец онај за снабдевање храном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да је од прилике то то што се тиче возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Ви набројасте прилично детаљно ова возила, па Вас ја наравно морам питати да ли је тамо било каквог «Голфа 2» са М таблицама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није цивилних возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џипа «Пајеро» беле боје са М таблицама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то тако што нисте тамо запазили или сигурно није било?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није било тога се сећам 100 %, није и први пут кад сам био ни други пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, реците ми да ли Стојановић Милош има неки надимак?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја сам га тада знао, упознао као «Шешеља».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шешељ»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге рекосте звали су га «Шеши»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: «Шешељ» сам рекао то знам сигурно, а могуће да је погрешно ту записано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Поповић имао неки надимак?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја сам га знао као «Попа», сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као «Попа»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта они раде њих двојица, да ли су Вас на неки начин тамо сачекали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили где, шта, како или то раде инструктори?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, нису нас сачекали они нити смо у том првом моменту имали неког контакта са њима, касније смо од Стојановића пошто је он мислим био за логистику око магацинског тамо простора, задуживања, издавања опреме, мењања код њега смо то регулисали и коме се шта поцепа, покидају чизме, пукну, а са «Попом» сам први пут имао то вече контакт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад их први пут у току тог дана Ви видите, кажете дошли сте негде поподне?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стојановића и Поповића?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стојановића нисам видео тај дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан га нисте видели?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тај дан га нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште кад га први пут видите у кампу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ВЈ 0146

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер мало пре Вас ја питах ко је био од ових људи, Ви рекосте били су њих двојица кад сте дошли, а сад кажете Стојановић није био тај дан када сам дошао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па нисам га видео, али речено је да све што се тиче недостатка опреме и овога да се обрати Стојановићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад га Ви први пут видите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Видео сам га сутрадан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Поповића?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Поповића сам видео то вече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какве су Ваше даље активности то поподне?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа било је распремања по собама, распремање опреме, сређивање наоружања, чишћење до увече до вечере, вечера је била негде је мислим око пола 7, 6-пола 7, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте имали вечеру?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Има одвојен објекат ближе улазне капије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је посебан објекат?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је један те исти објекат у коме сте се наредних дана стално хранили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то прво вече ту такође вечерали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесмо, мислим да јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не занима ме шта сте јели, али само у смислу да ли је вечера била припремљена у смислу неког топлог оброка или су неке конзерва варијанте?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам, не сећам се. Што се тога тиче кад се иде на тако неке задатке обично се добије у зависности од стизања на место једноделни, дводелни или троделни ланч-пакет, а с обзиром да смо ми стигли негде до 3 поподне најкасније, значи то је од прилике не могу сада с прецизношћу да тврдим, али дводелни ланч-пакет је био значи доручак и ручак, вечера нас је тамо чекала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо овде чули шефа кухиње, шефа радника који су вам спремали оброке и он тврди, па ту је вршио и увид и он и ми у неке обрачуне хране, спецификације и тако даље, значи оно што већ прати те њихове активности, он тврди да је за полазнике те обуке први оброк спремљен за 9. јул и то ручак, дакле да нису спремали вечеру 8. увече а требало би јер вас има пун аутобус из Београда, па не знам већ су дошли људи ту из близине Кладово – Пожаревац, касније су дошли људи из других места, значи малетене сви полазници обуке су по Вама већ ту 8., а он човек каже не 8. него 9.?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам могуће је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 9. се почела спремати храна почев од ручка, разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Могуће је и да су троделни ланч-пакети били, али нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ово схватите, сад ово у смислу и у светлу оне Ваше тврдње да је то било 8., да сте 8. дошли, чули смо и неке друге људе овде.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Рекао сам 8. или 9. знам да је пре доласка дан, два пре тога, да је био Иванђдан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажем чули смо и неке друге људе овде који кажу то је било 9., обука је почела 9., 9. је био долазак група и тако?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Остављам могућност и за 9., значи нисам сигуран да је тачно 8., реко сам дан, два да је било после Иванђдана да смо дошли у камп.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекосте упознали сте Поповића то вече, то прво вече?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у којим околностима? У којој ситуацији?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па по доласку у камп, како сам рекао сачекао нас је Мића Петраковић, кратак говор одржао и између осталог је рако да сваки долазак или улазак у круг мора лица која нису ту запослена или не раде мора да се најаве «Попу». Тако да сам то вече је дошло возило једно и човек је тражио да се, тражио је «Попа».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је дошао, кад је дошао, чиме је дошао, значи мало ближе, где сте Ви то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја сам на стражи био тада на рампи, то је стражарско место број 1 на капији у ствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је улазна капија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Улазна капија јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да расправимо ово, да ли је била рампа или је била капија? По сећању.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја нисам сигуран, али мислим да рампа тада још није постојала, нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли ту нека стражарска кућица?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Има али она је мало ниже низ ограду, неких 15-ак метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и где сте Ви на стражи, јесте ту у кућици на стажарском месту или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Код капије сам ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте били баш код капије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Код капије сам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у којој смени страже сте били?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Први стражар сам био, дуплу смену сам радио по казни од 20 до 00.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20 до 00?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По казни, кад час прије зарадисте казну?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Одређен сам био за шефа тима тај први дан и прво због погрешног командовања два сата, па после тога због не ношења пушке још два сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко Вас је то казнио?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да је био Дука инструктор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нисам сигуран да би оно био Дука него онај како се зове, Дука?

Чули смо, чули смо, у овој судници смо чули управо причу те врсте од једног од инструктора. Дукић јел, да је управо казнио «Симкета», да ли су Вас звали «Симке»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: «Симке» да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро и он говори о неком «Симкету» кога је казнио, он каже баш тај први дан. Е добро, причајте нам сад о томе од 8 до 22, од 8 до 24 две смене страже?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, е добро, кад долази тај човек који тражи «Попа»? Кад је то од прилике?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па ја мислим да је то било негде између 22,30 и 23,30 да је било у то време пошто су већ била погашена светла у павиљону, било је повечерје које је у 10,15, значи било је између пола 11 и пола 12 по некој мојој процени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По некој Вашој процени?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек дошао, како је дошао, како је изгледао
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Из правца Кладова, односно најбилжег пута којим може да се дође, теренско возило тамне боје је дошло «Пајеро Мицубиши».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих регистарских ознака?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: М талбе, мислим да су биле М таблице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: М таблице?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: М таблице да су биле. Стао је на капију под малим углом, малте не управо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малте не управо на капију, не баш тако него?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, тако што је ту онако мало благ пад, сувозач је изашао из возила, легитимисао је се, показао је службену легитимацију МУП-а, сад да ли је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она преклопна у кожном повезу?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је на једној страни значка, а на другој само легитимација, јел тако?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви од тога видели? Колико сте детаљно видели саму легитимацију?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Одбљесак значке сам видео само, пошто је мрак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак је и ту ништа ту не осветљава?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа нема, није тад било уопште светла.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како изгледа човек?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: По мојој процени он је био висине између 175 и 185, кратко ошишан, округле главе, тако без неких видљивих карактеристика на себи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је обучен?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тамне косе. Имао је неку ужу мајицу је имао на себи, неке исто тамније боје, даље га нисам загледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли је био наоружан?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није био видљиво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте видели.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није се видело да је имао оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Представио се да је колега, да му треба «Поп», ја сам радио везом обавестио, звао сам «Попа».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као стражар имали радио везу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, радио везу сам имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли на тој радио вези имали неке шифре за комуникацију Ви, па не знам ни ја «Поп», па неки други који су умрежени?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не сећам се мислим да нисмо, ја мислим да је стражарско место један било јединица, а друго које је било на другом кампу на другом крају кампа неких 150-200 метара оно је двојка било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојка?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово «Поп»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: «Поп».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само «Поп»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Само «Поп».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нека централа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: База?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није, пошто није, нема није установљена дежурна служба тако да нису постојали званични ти позивни знакови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро. Јер нешто смо чули ту од једног сведока који је о овом стражарском месту и комуникацији на радио-вези говорио као «позицији један»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па могуће је тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже «позиција један»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим да је «јединица» мада ми је нелогично тоје дуго за позивне знаке се користе кратке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краће?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у сваком случају Ви зовете «Попа»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Зовем «Попа».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Посета на капији, да му је стигла посета на капији, тражи га колега, он се појавио после можда минут, минут и по, два.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели близу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу близу његове просторије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У том делу павиљона, наш павиљон и павиљон где су били инструктори је изједна, али са два различита улаза.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Можда неких 40-ак метара од капије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од капије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долази «Поп»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Долази «Поп», ја сам се удаљио низ ограду сам се спустио неких можда 10-ак метара ближе кућици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према тој стражарској кућици?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, према кућици, они су можда пар минута разговарали нешто, нисам чуо шта, чуо сам само оно мрмљање такозвано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да разговарају, али нисте могли да разаберете о чему причају?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам могао да разаберем о чему причају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: После тог времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи, мислим шта то значи, јесу причали тихо или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тихо су причали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте Ви били довољно далеко па да нормалан разговор нисте могли да чујете, у том смислу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да је у питању нормалан разговор пошто је ноћ чуо би се сигруно, јер ноћу се далеко више и разговетније чује него преко дана, а ово је од прилике било тихо тако да сам чуо само жамор неки и мрмљање, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: После тих пар минута значи колико су разговарали «Поп» је се ближом страном спустио стазицом до зиданог објекта који је одмах ту поред писте и извео после тога 3 лица из тог објекта, да ли је извео или су извели, изашли су са њим. Вратили су се истим путем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледају та тројица? Колико сте их Ви регистровали, претпостављам пошто долазе пректично одоздо и из дубине кампа да су у једном моменту морали бити у кругу фарова? Јер Ви рекосте малтене џип стоји управно на, можда под неким углом, али?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Управно на капију али пошто возило није улазило унутра?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Била је већа капија и мала капија за излаз пешака да се тако изразим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Они су прошли кроз ту малу капију тако на ни једног момента нису били у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу фарова?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У кругу фарова, али по неком мом запажању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли млађи, старији, да ли су у униформи или у цивилу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У униформи нису били, у цивилу су бар по ономе по мојој процени, цивилна одела су била. Средњих година, шта знам између 30, 35 и 45 година од прилике те старости да су били, по мојој процени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуга коса, кратка коса? Било што карактеристично код некога од њих?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па онако средња. Средње су били ошишани, од прилике као Ви, не верујем да је имао ико крађу косу од њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није ни дужу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није ни дужу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били везани?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су им руке биле везане?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нису биле везане.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте закључили по начину хода?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: По начину хода, друго лице које везано не може да уђе самостално у теренско возило јер је оно и вишље и мора се потпомоћи рукама. Они су најнормалније ушли у то теренско возило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сели? На која врата су ушли и где су сели?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: На задњу клупу, значи иза возача и сувозача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, на која врата су ушли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: На десна, иза сувозача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на та врата, не знате ко их је отвори? Јесте приметили то?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сувозач је отворио врата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је улазио и једног тренутка тај сувозач или је он све време ту чекао на капији док је «Поп» ову тројицу довео?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стајао је код возила, ја мислим да је стајао код возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сачекао је да уђу, онда је и он ушао и отишли су навише горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта разговарају «Поп» и тај човек након што су ова тројица доведени?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам приметио да су причали, било шта да су разговарали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта се дешава са возилом?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Возило је после тога значи наставило путем узбрдо пошто ту навише има још неких 100 метара можда узбрдо и онда прелази се, прелази се брдо, превој тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прелази се превој?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту путеви негде рачвају?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Има неки стари сеоски пут, то је такозвани колски пут који се одмах иза тог брда, који иза тог брда скреће десно и наставља се право па можда одатле још неких 3-4 километра има одвајање за један, једног пута лево где може да се прави круг око целог кампа, то је неки круг око 10 километара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам зато што сте Ви наредних дана били на обуци и имали сте и неких маршева и све се дешава ту око кампа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И теренских вежби?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Због тога знам да је тај круг 10 километара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, па Вас пошто сте упознали тај локалитет сад кад се сетите како је то возило и куда је то возило отишло, да ли можете евентуално да определите колико сте га пратили и куда је отишло?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па он је се мени изгубио из видокруга.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло брзо?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: После значи, тог превоја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превоја?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: После тог превоја, мого је да настати или право или да скрене тим пољским путем десно да оде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре превоја није било неког, могућности неког скретања ни лево ни десно, тако да након превоја Ви не знате где је отишао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, «Поп» да ли Вам ишта говори?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа ми није рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само се вратио назад?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Вратио је се у павиљон и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте било касно, али да ли је било још кога рецимо тамо на писти и да ли је било каквих инструктора, кога од инструктора или полазника јест да је повечерје и тако даље, али да ли је било још кога тамо? Да ли сте регистровали некога?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У једном мометну је инструктор Дука изашао из павиљона и отишао према санитарном чвору, према тоалету.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је санитарни чвор?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Он је неких можда 100-тинак метара од капије, 80 – 100 метара можда, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него у смислу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Право са капије се гледа у санитарни чвор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је сад ту у односу, значи капија, санитарни чвор, где је ту сад овај објекат смештаја из кога је Дука изашао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Како се дође на капију са леве стране одмах ту је била, био објекат са кухињом где су смештени били куварице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах ту са леве стране?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте одмах са леве стране и та зграда је ишла у Г-е, у наставку значи у продужетку је ишао павиљон са инструкторима први улаз и други улаз где смо били ми и управно, управо на капију по дужини је био постављен санитарни чвор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: А са десне стране капије је био тај зидани недовршени објекат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране капије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наспрам отприлике наспрам те зграде кухиње?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, више преко пута павиљона је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више преко пута павиљона?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико све то траје по Вама то задржавање тог теренског возила ту на капији, колико то траје по Вама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам нисам сигуран али не дуже од неких можда 10 до 15 минута максимално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Максимално?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Максимално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је «Поп» дошао, поразговарао са њима, отишао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Док је дошао, разговарао, отишао, вратио се са њима, док су сели и отишли, значи не дуже од 15 минута, мислим да је чак и то много.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се било шта необично дешава на кампу, у околини кампа након одласка тог џипа да Ви то запазите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа неуобиачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазак каквих људи, излазак каквих људи из кампа, одлазак њихов у правцу у коме је отишао џип?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам, после тога нисам приметио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули какве пуцњеве?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ништа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа што би ме асоцирало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На било шта?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То вече на пуцње нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли је тада био стражар на другом стражарском месту? То Вас питам зато што сте Ви стражар и претпостављам да треба да знате ситуацију?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био је, не знам да ли је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у смислу да имете још колегу једног који обезбеђује тамо негде?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам, нисам сигуран да ли је установљено од 20 часова то друго стражарско место, а од 22 знам да је било сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то стражарско место и стражар на том стражарском месту има радио везу? Имате ли међусобно комуникацију?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било шта комуницирали вас двојица те вечери?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисмо, није било потребе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било потребе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да чак за то време док смо били тамо не верујем да су овај везом стражари уопште комуницирали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био стражар на том месту?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је дошао на стражарско место након Вас у смену од 00 до 02? Ко Вас је заменио? Претпостављам да сте сачекали смену?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам да ли је био из Краљева или Новог Пазара, али знам да су дан-два после тога ти момци напустили дрил.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више њих?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Цела та група која је дошла из Новог Пазара је напустила, Новог Пазара или Крагујевца сад нисам сигуран, знам да су напустили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате разлоге?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Разлози су били очигледни, они су момци по причама у ствари већине припадника полиције који су тада били на обуци, нису дошли добровољно него су по наређењу дошли, а тип дрила је био такав да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жестоко је било?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Једноставно њима то није одговарало и напустили су, мислим физички је могло све да се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било неког рањавања неког од њих?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, у нашој групи није било, али смо касније чули да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него чули смо овде причу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Чули смо претходно да је не знам две-три групе можда пре нас да је неко био рањен том приликом, дрил.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде причу да је управо тада?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој смени о којој Ви говорите и то људи из Крагујевца, да је један од њих био рањен случајно, да је метак рикошетирао, неки инструктор је пуцао нешто па је неки метак рикошетирао и то им је само био неки повод да напусте обуку?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим, нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни важно. Како је иначе функционисало то са стражом, да ли сте имали неког разводника страже, неког човека који се стара о стражарима, о њиховим сменама да стражари изврше примопредају дужности, да неко доведе новог стражара а да преузме претходног?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није такав начин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није такав начин?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није био установљен једноставно ближи стражар је ишао да пробуди следећу смену за стражу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, напусти своје стражарско место и буди?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, то је можда на 5 минута се напусти и одмах после тога се враћа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан, наредних дана, да ли Ви са ким причате о овоме?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вашим другарима из 92. или других из Београда или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам причао никоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам мислио да је то битно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то било на било који начин чудно неуобичајено да ту у кампу те врсте који служи за обуку, где Ви долазите да се обучавате, да тренирате и тако даље, ту има и неких цивила тамо, по које се, који су очигледно смештени негде друго?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па јесте било чудно и необично, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које се одводи ноћу у то доба ноћи и тако даље, разумете?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте било чудно и необично, али на типу таквог дрила и обуке не постављају се питања зашто, како, због чега, једноставно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а да ли ви међу собом причате? Разумете.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не прича се ни међу собом, значи што мање неког контакта што се тиче службеног дела посла то је боље, то је тако и данас функционише.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. У поступку истраге Ви рекосте да то возило које је дошло, да је то био црни џип «Пајеро»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па црни, тегет, тамна боја је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али рекли сте и «Пајеро»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, «Мицубиши Пајеро».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то стоји?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стоји, стоји.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стоји.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са М таблицама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: М таблице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге Ви сте говорили о томе како сте тог човека који је изашао који се легитимисао, дакле сувозача, а претпостављам возач је ако сам добро схватио, возач је све време у возилу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У возилу је све време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није ни једног тренутка излазио?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није, возило је упаљено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви рекосте у поступку истраге да сте га, да сте тог човека и касније негде у два наврата срели?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Два или три наврата, не сећам се тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је то било и у каквим ситуацијама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 2000. на, крај 2000. значи негде децембар и почетак 2001. јануар, фебруар сад у размаку од та три месеца сам га видео из возила значи у мимоилажењу код Лучана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Лучана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Код Бујановца, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким је био? Шта је радио?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био је возач.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је возач неког возила?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквог возила?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Теренско је било возило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилно, полицијско?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Цивилно, цивилно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно?

ВБ 0146

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Цивилно, бар је тако изгледало, да ли је била «Тојота Ленд Крузер» или возило неко тог типа, нисам сигуран возио је пок. Душана Спасојевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су само њих двојица били у возилу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам, нисам приметио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То је опет у брзини било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али рекосте да је то било у пар наврата, два или три наврата сте их видели, па нисте ваљда у свака од та три наврата тако у проласку, у мимоилажењу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У мимоилажењу јер ми смо често пратили делегације КФОР-а које су долазиле у Бујановац на преговоре, па је било и три, четири, пет пута у току дана је вршена пратња тих конвоја њихових који су долазили и одлазили из Бујановца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Октуд сте Ви познавали Душана Спасојевића, говорите о крају 2000. почетку 2001.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате њега?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Лично га не знам али пошто сам радио у интервентној 92. Полицијској станици, игром случаја држао сам терен Земуна, где смо га у пар наврата контролисали њега, возило и возача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Због послова којим се бавио, претпоставке да је радио са дрогом, са краденим возилима, односно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте га у том смислу познавали и сигурни сте да био тај кога је овај вози?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па не знам једино ако има брата близанца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја би реко да је он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е оно што ми остаје мало чудно господине Симићу јесте то да видите човека врло кратко у ноћним условима видљивости, тамо у Петровом Селу, значи и после годину и по дана, после годину и по дана препознате га у возилу са којим се мимоилазите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па добро то није чудно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па није чудно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, да ли је, то не би било чудно кад био био изразито упечатљив па Вас питам како је тај човек изгледао у том смислу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па реко сам да је био можда висине између 175 и 185, тамне косе, кратко подашишан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снажне грађе, схватио сам кратког врата?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Имао је онај боксерски врат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нормалне конституције види се да је атлетски нбио, да је атлетски грађен био, жилав. Шта дуро још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно људи са тим, пуно људи би одговарало том опису, знате?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Добро, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, па ми остаје колико то брзо Ви возите и сусрећете се, мимоилазите се и препознајете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То је ипак посао којим се бавим и слике које.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте и тренирани у том смислу да запажате?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мора да се запажа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још шта карактеристично било на том човеку те вечери кад вам се легитимисао и представио као колега?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па његов говор и имао је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је говор његов био?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Београдски.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београдски нагласак?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, мало онако безобразно понашање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мангупско?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мангупско. Сам начин приступа јер то је оно што ми је било мало и чудно, полицајци ипак другачије приступају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комуницирају?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: И комуницирају кад је колега у питању, колега према колеги, а овај је био онако мало набусит, безобразан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Имао је дебљи златни ланац око врата, претпостављам да је злато и то је исто мало чудно, ипак полицајци са својим примањима не верујем да може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви рекосте у поступку истраге да је био од плочица сачињен?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од плочица?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не од алки?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не нису алке биле, плочице можда сантиметар и по до два.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја видим Ви сте, Ви користите нека помагала, тешко се крећете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није предмет поступка, али шта је у питању?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Рањен сам у кичму 2001.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001., доле у копненој зони безбедности?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте и то да сте у првом наврату били на обуци ових 15 дана, ово о чему смо говорили, а потом још 70?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, исто тамо у Петровом Селу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Исто Петрово Село, друга обука је била обука за инструкторе полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За инструкторе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад сте остали 70 дана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте Ви вршили инструктажу то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким полазницима или?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, тад су нама, значи ми смо били обучавани за инструкторе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били обучавани за инструкторе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је изабрао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: На крају тих првих 15 дана био је списак односно прочитан је списак што се каже најспособнијих момака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оних који су прошли ову обуку са највећим оценама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте који су прошли обуку са највишим оценама и који ако желе могу да дођу на обуку за инструкторе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Значи из моје групе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад Ви поново долазите, да ли сте након ових 15 дана да ли сте неко време отишли кући да одморите или не знам ни ја што или сте у континуитету наставили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, не, у тих 15 дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ових 15 дана првих?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У цугу 15 дана, отишао сам кући и после тога који је био 22. или 23. нисам сигуран ни ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јул? И кад сте се вратили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У августу, крајем августа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А крајем августа сте се вртили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да вратио доле, крај августа почетком септембра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми смо овде чули и од Поповића?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да је био негде 3. или 4. септембар ја мислим да смо се вратили поново у Петрово Село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је паралелно, да ли је паралелно док сте Ви били на тој обуци за инструкторе, да ли се паралелно одвијала и ова обука коју сте Ви прошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми смо чули од Попвића да су те инструктаже овог типа коју сте и Ви прошли да су почеле 1. јула, јуна, још за време бомбардовања и потом у више наврата до негде новембра месеца се одвијале у Петровом Селу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па до новембра месеца јесте са обуком за инструкторе, значи негде до почетка новембра од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко држи ту инструктажу, исти ови инструктори?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Исто инструктори из ЈСО-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти ови, Петраковић и?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Од њих је био само колико се сећам Мића Петраковић и Дука су били ја мислим у тој другој групи после су измењени тимови били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево причасте о Вашим запажањима и искрено да Вам кажем драго ми је да чујем да сматрате да добро запажате и да се обучавате да добро запажате јер смо ми у овом претресу у ситуацији да су нам сведоци само припадници полиције и на жалост можемо само да кажемо да је извесно сведок најнепоузданије доказно средство па макар био и обучаван да запажа, валидније од других, знате.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па мора да се запажа јер опет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно хоћу да Вас питам, да ли бисте Ви евентуално тог човека кога сте после годину и по дана препознали у возилу са којим се мимоилазите, да ли бисте га препознали и данас?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па ја сам био код господина Дилпарића, гледао сам фотографије неке код њега и два човека после толико година које ме највише подсећају на лице које сам видео те вечери сам показао фотографије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то било код Дилпарића?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Пре, да ли је новембар био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само нешто кратко да Вас питам, молим Вас, рекли сте у истрази у једном моменту да се после неколико дана 5,6 дана почело се причати о томе да је било неких притвореника?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли можете да кажете шта се то причало и ко је причао то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па припадници полиције међусобно, шушкало се да је било ту неких притворених лица.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли се нешто одређеније причало, колико је лица било, које су старости, одакле су дошли или само?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нисте знали колико је лица било?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам знао колико је лица било, помињало се да су Албанци у питању, друго ништа.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Углавном било је више лица чим кажете Албанци?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи више лица?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Уколико би лица била заиста ту у овом дело где сте Ви боравили, постоји ли неко место где би они могли бити склоњени а да их Ви не видите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Постоји та зидана, недовршени тај објекат.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то тај објекат где сте ви оставили ваше оружје, муницију кад сте дошли или није?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нама је муниција одузета на писти, значи спаковали смо у, сваки припадник је у кесицу спаковао муницију и одложио у кутије у сандук онај дрвени где стоји муниција, а одатле је после то однето у магацин, ми муницију нисмо носили али то је место у принципу где је био магацински простор.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Где је тај место где је магацин нема везе са овим другим местом што кажете евентуално да би могло у тој просторији?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То је било више врата.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Јел то исти објекат то Вас питам, али са више врата.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е па то. А како изгледа тај објекат? Колико има просторија то мислим, има ли одвојене просторије уопште?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: За три сам сигуран да има одвојене просторије.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А реците ми да би неко боравио у том објекту да ли би се то видело, Ви пошто сте ту на обуци, пролазите том пистом, да ли би видели да је неко унутра или је он тако склоњен да се не види?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не би.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Не би видели? Ни са једног дела прилаза?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не. Јер нама је било забрањено да прилазимо тој згради, значи само кад је се задуживала опрема спустали би се другим степеницама, значи ближе тоалетима, значи са друге стране је постојао исто стазица и прва врата са те стране је био магацин.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Е па реците ми кад идете према тоалету да ли се онда виде те простроије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Просторије ко просторије не виде се јер врата су са супротне стране, објекат се види.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А зашто вам је био забрањен приступ тим просторијама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само је речено да је забрањено?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, да се не иде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А нисте ту боравили нешто седели, пошто смо чули неке сведоке који су рекли да сте баш ту седели около, да сте пушили ту, да сте се слободно кретали на целом том делу, да није?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Е седело се горе на.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: На писти?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: На плочи је се седело, пошто је два-три метра одатле писта била, иначе.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А доле се нисте спуштали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Молим?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А доле се нисте спуштали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А ко је узимао муницију то кад је требало да се изнесе или шта је већ требало из тих просторија, јел свако ишао лично или је неко отишао па изнео?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам Вас разумео.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да сте тамо одлагали неку муницију, па сад када вам је то требало ко је одлазио да то узме доле у те просторије магацинске? Да ли сте лично ишли свако од вас или је рецимо инструктор отишао па донео?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није се ишло лично, сад нисам сигуран ко је доносио, знам да муниција да је муниција дељена непосредно пред гађање.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте Ви икада сишли у те просторије?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Само до те прве просторије где је магацин.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да узмете нешто?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, чизме да се узму.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ништа нисте тада видели да је неко ту евентуално присутан или неке гласове нешто да сте чули, ништа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када одлазите по чизме, да ли Вам то неко издаје, неки магационер или сами одете тамо па онда тражите чизме за себе и?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, не, магационер је постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је магационер?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ту је био «Шешељ» и био је још један припадник резервног састава полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли они откључавају ту неку просторију?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, откључавају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то просторија са тим, са опремом?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Откључава се, откључава се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, која је то просторија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да тамо има више просторија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод те плоче, е која је то просторија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Прва до тоалета, прва просторија гледано од тоалета.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са те стране?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, а последња гледано од капије.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање, Ви кажете да сте у кампу били од 8. јула, јел тако?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 8. или 9. нисам сигуран, не могу са прецизношћу да кажем да ли је 8. или.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Али код истражног судије сте децидирано рекли да је 8. јула, да сте Ви од 8. јула у кампу, па зато Вас питам у том смислу зато што су овде опружени рекли да су та три лица доведена 8. јула и то би било негде у поподневним сатима, ако узмемо да сте Ви 8. јула били у кампу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па Вас сад питам обзиром да имате добру моћ запажања, како је могуће да нисте видели да су та три лица доведена?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па нисмо видели ако су доведена у поподневним сатима, нисмо ни могли да видимо зато што смо били по павиљонима, по собама.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ако су у поподневним сатима, али добро опет сте ту, значи нисте сами?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У собама смо били, нисмо излазили из соба.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте могли да чујете евентуално и долазак неких аутомобила?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Зависи са које стране је соба, ја нисам чуо.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И за то време нисте ништа ни коментарисали, да ли је неко дошао, да ли је уопште неко причао о томе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нико ништа није говорио?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, ништа.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања молим?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада јула `99. године колико је дуго трајала тај дрил или та обука?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Две недеље.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се то завршило, да ли се сећате датума?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је 22, 23.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 22, 23. јула.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је реко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какво је време било?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Лепо време је било.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било кише?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не бих реко да је било кише.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јер знам да је била врућина страшна.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте се повредили 2001. године?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате датума када сте се повредили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам да је у мају било.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маја месеца?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Маја месеца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел се сећате?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам да је био тако 14, 15. мај.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да нам кажете како сте се повредили?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ако не желите да одговорите на то питање.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не желим.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго сте били на боловњу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да ли је битно то колико сам на боловању био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо зашто Вас то пита, тако да.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У реду 3 године сам био на боловању.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 3 године?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако желите да одговорите, одговорите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У време кад сте се повредили јесте били у радном односу и где сте радили?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У МУП-у?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које одељење?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Полицијска станица 92.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада сте у Жандармерији?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте почели да радите у Жандармерији?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Званично од постанка, 01. фебруар 2002.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 01. фебруар 2002?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, 01. јануар, 01. јануар, од тад од тог датума званично Жандармерија постоји.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сте на боловању били 3 године, то значи да сте постали припадник Жандармерије за време боловања?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам је дао решење?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Претпостављени, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је сврха ових питања, за нека сам схватио, али нека ми баш и нису јасна.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па. Само имам још питање, на основу решења шта радите у Жандармерији на ком радном месту?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тренутно сам полицајац за минско експлозивна средства.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За минско експлозивна средства.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Полицајац за минско експлозивна средства.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта радите.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Радим у Одсеку за обуку.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа Ваш посао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Рачунар, извештавање, планирање.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се завршило то боловање да ли је доктор констатовао степен Ваше инвалидности?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Доктор не може да констатује степен инвалидности.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комисија?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим, господине судија која је сврха питања?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, Ви само она прилично задиру у неки лични терен, тако да ја немам ништа против да Ви кажете ја не желим да одговорим на то питање. Разумете?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немој да одговориш.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Та питања лична упућена мени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питати која је сврха питања него само реците не желим да одговорим, ако Ви процењујете.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не желим да одговорим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су мало личне природе.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Прича о сведоку Дукићу, помиње зна га као Дука, а Дукић њега како «Симкета», па сад питање гласи да ли се он од раније познавао са Дуком?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам, нисам се познавао раније са њим.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га упознали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Упознао сам да на обуци тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тада каже.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се виђали после обуке?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Приватно мислите?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да приватно?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не. Далеко им лепа кућа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Далеко им лепа кућа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коме?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Њима.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што? То би било све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, даље молим.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме кад је изашао то вече када је дошао тај џип са тим Београђанима, кад је изашао Поповић јели био у униформи?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел носио капу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није ја мислим, не сећам се.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је поздравио?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су се руковали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим да јесу, не знам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Приликом растанка да ли су се руковали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да, дозволите колега да се овде укључимо на овај начин, да ли се тај сувозач и Поповићу легитимисао као што се Вама легитимисао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам, мислим да није, нисам видео, нисам видео јер оног момента када је Поповић дошао ја сам се спустио низ ограду ближе кућице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је бозач био у униформи?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није, не знам, нисам могао да видим кроз стакло.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико сте временски посматрали, могли да гледате, гледали тога, колико док је мислим кад је дошао, изашао па се Вама представио, па звали Поповића, па чекали да дође, колико?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро рекао је он да је то 10-15 минута.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 10-15 минута, да добро рекао је, јесте, јесте рекли сте. Е сад ово, да ли знате где се налази кућа Љубе Домара?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Кућа Љубе Домара је ако се сећам неких можда километар уз брдо, значи после тог превоја па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После превоја?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли они отишли тамо према кући?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Према кући.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тај пут као оде се према кући Љубе Домара узбрдо, да ли је макадам јел?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Макадам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли може да се скрати пут за Београд тим путем?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не може.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неко је рекo да може.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да не може, не знам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е ово када сте били у Прешевској долини тамо 2001.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте виђали овог Спасојевића још некад сем тад у том пролазу? Душана Спасојевића?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислите доле да ли сам га виђао?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, доле јесте га виђали за то време? У другим ситуацијама не то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, нисам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Уопште га нисте видели? То је први пут да га и једини пут да га видите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У Прешевској долини?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је у два, три наврата га је видео у друштву.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знамо кога, сувозача?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сва три пута је био возач Душана Спасојевића јел то кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Два или три пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја то нисам тако разумео, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је рекао.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је ово, питала је колегиница судија Божиловић је питала, зашто је било забрањено, Ви кажете не знате, а откуд сте знали да је забрањено да се прилази тим објектима? Ко Вам је рекао то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Речено нам је одмах по доласку.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одмах по доласку?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је овај како се зове Мића одмах рекао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим Мића је рекo.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега. А Ви сте и касније, рекосте чак 70 дана провели после ту?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то правило забране доласка до тог објекта, проласка, задржавања у његовој близини било и касније?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него само овом приликом када сте Ви ово дошли почетком јула?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље молим?
НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да је то био курс за ОПГ?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
НАТАША КАНДИЋ: Па реците нам у чему се састоји посебно тај курс за припаднике Оперативно потерне групе у односу на друге припаднике полиције, шта је то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Курс за ОПГ је било више психичко дриловање, да се види колика је граница.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издржљивости?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Психичке издржљивости припадника полиције, зато сам и апропо тога рекао мало пре далеко им лепа кућа, само њихово понашање и начин на који су се понашали према полицајцима био је такав да ја мислим да би и стоку боље третирали, то је било стварно малтретирање, а иначе обука је се састојала из основне тактике и специјалних тактичких дејстава.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви пре доласка били припадник Оперативно потерне групе неке?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: А јел сте били на Косову?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесам.
НАТАША КАНДИЋ: Па јесте били тамо припаник Оперативно потерне неке?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Оперативно потерних група не, био сам припадник Посебних јединица полиције.
НАТАША КАНДИЋ: Реците ми кад сте дошли тада, значи било да је то 8. или 9. јули, јесте Ви осим овог забрањеног места јесте, све друго је било отворено слободно? Могли сте и тада и касније 70 дана да видите све?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сад ово сугеришете, све друго је било, дајте да преформулишемо да ли је.
НАТАША КАНДИЋ: Па не, не, он каже да је само то, поменуо је само једно место у једном тренутку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још забрањених, да ли је било још забрањених места?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У принципу није се ишло на спортске терене пошто су постојали спортски терени, није се ишло тамо није било потребе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо је било забрањено?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па нема шта да се тражи тамо, у принципу није било потребе да се иде, једино кад је било физичко пошто је Дука био инструктор физичког, онда нас је он водио на тај део тамо где је и рађено физичко.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли тада први пут, да ли нам можете рећи о неким рупама, јамама за смеће или неким другим, шта сте затекли када сте дошли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Била је једна рупа да кажем за смеће одмах испод жице.
НАТАША КАНДИЋ: Јел ту одлагано смеће?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Смеће, ђубре је одлагано, бацано.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли је у Ваше време било неко планирање изградње неког логора, да ли је у вези са тим?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У ком смислу логора?
НАТАША КАНДИЋ: Па неког привременог или је раније било, да ли је било још неких рупа ископаних?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па не знам шта подразумевате под логором?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Па добро није ни битно, него да ли је било?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ако мислите на камп за обуку полиције, касније на ових 70 дана, да планирано је да се прошири камп за обуку, а тада у том моменту не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сем те јаме за ђубриште било још неких јама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам нисам видео, знам да је за ту једну што је била одмах поред жице, за остале не знам.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, кажите ми кад је, кад те вечери долази тај џип и рекли сте нам да то укупно траје 10-15 минута, када «Поп» долази са овом тројицом, колико Ви видите због мрака?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У ком смислу?
НАТАША КАНДИЋ: Па они долазе значи из кампа и кад Ви видите да он долази са неким људима? Да ли то због мрака тек кад се приближи или видите од фарова?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или их видите све време од објекта до џипа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Чим изађе иза ћошка објекта он се види, значи то је неких.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи довољно је видљиво?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако је ноћ?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, што се тога тиче.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ми не знамо каква је ситуација била, да ли је било ведро, да ли је било облачно, да ли је био ако је било ведро да ли је био пун месец или није? Не знамо каквих има тамо запрека визуене природе, не знамо праве удаљености, то Ви знате, то Ви видите па Вас у том смислу пуномоћник пита да ли Ви «Попа» са том тројицом људи видите све време од тог објекта до џипа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Од објекта до џипа да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи довољно је видљиво било?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, мислим јесте. То је даљина нека можда 10-ак метара не више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То иначе није даље од капије, 10-ак метара кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није, па значи објекат је можда неких 10-ак метара од ограде, да а капија, стражарско место у односу на капију исто тако можда неких 7-8 метара, није оно паралелно са ивицом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи довољно је било видљиво да сте чак и препознали Дуку тамо доле у дубини кампа да оде у тоалет?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Са павиљона, односно та два улаза је светло упаљено нон стоп.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту иначе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Има светло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред уласка у павиљон гори светло?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У павиљоне има светло, да.
НАТАША КАНДИЋ: А у ком тренутку видите инструктора Дукића?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У моменту кад је излазио из павиљона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да ли је Поповић тада ту код џипа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Поповић је стигао већ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Поповић већ стигао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Стигао је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је стигао?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је отишао по ове људе тада или је овде са овим сувозачем па причају? Разумете, пробајте да се сетите, дакле у том смислу у ком тренутку видите инструктора? Где је тада Поповић?
НАТАША КАНДИЋ: Па рекао је да је стигао.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Поповић је стигао, ја мислим да још није био отишао по тројицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли региструјете Дукића да се враћа из тоалета?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам обратио пажњу на то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обратили пажњу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам обратио пажњу на то јер недуго затим «Поп» је се враћао са овим лицима тако да нисам гледао у правцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Дукић могао да види «Попа» тамо код рампе код Вас?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду место где стоји са овим сувозачем?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Директно са улаза павиљона нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њих двојица стајали у кругу фарова џипа или са стране, ван курга фарова?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ван круга фарова је био сувозач, а пошто је возило стајало мало под углом «Попа» је можда качио мали сноп фара унутар круга.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је инструктор Дукић за време које је било потребно да оде до тоалета, да се тамо задржи и да се врати, да ли је могао ад види «Попа» са овом тројицом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, не можете тако, не може он, он не зна колико се он задржао тамо.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То ћете морати да питате Дуку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна.
НАТАША КАНДИЋ: Колико је трајало, свеукупно је трајало 10-15 минута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али он не зна колико се Дукић тамо задржао, он га не региструје да се вратио.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То ћете морати Дукића да питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према томе не зна колико се тамо задржао, да ли се, разумете.
НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми када сте, рекли сте да сте после неколико дана чули да се шушка нешто о неким притвореницима, да ли сте Ви то довели у везу са овом тројицом коју сте видели или су то за Вас потпуно независни догађаји?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Независни догађаји, уопште нисам доводио у везу са њима.
НАТАША КАНДИЋ: Д да ли сте.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Оно што ме не занима и није мој део посла, друга прича.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте данас сазнали ко су та тројица, ко је «Поп»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па из досадашњег дела, односно колико сам успео да пратим преко медија а и из исказа према код господина Дилпарића закључио сам да су у питању тројица Албанаца, браћа Битићи.
НАТАША КАНДИЋ: Поменусте да неко од тих који су шушкали о томе, да се шушкало да су то неки Албанци?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци да?
НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите од кога сте то, од кога сте?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То не могу.
НАТАША КАНДИЋ: Па јел је више њих говорило, јел се причало да не можете да се сетите, толико их је причало па не можете да се сетите баш некога или је то ипак било онако ограничено да Вам је неко причао у поверењу или је била слободна прича?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па мислим да није то било у поверењу ништа јер не би онда припадници шушкали о томе да је у поверењу нешто било.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли се тада када сте први пут дошли, да ли се шушкало о лешевима ту унутар кампа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било прича те врсте?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, ништа тога типа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту неке масовне гробнице?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки лешеви и тако даље?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у тој групи како кажете 8. или 9. која долази да ли је било оних који су и пре тога били у јуну, да ли знате то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Била је група пре мене, пре моје.
НАТАША КАНДИЋ: Да, да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Било је.
НАТАША КАНДИЋ: Али да ли је у овој сада вашој групи било и оних који су били пре у ранијим групама?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, то су били нови полазници су били.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте некад били у прилици да разговарате са Домаром Љубом?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли је са, кад сте Ви сазнали да су ту су ископане масовне гробнице, да се налазе тела и да се налазе и тела Албанаца, кад Ви кажете да сте код истражног судија чули, кад сте то сазнали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па из медија сам сазнао, значи први пут кад је се појавило на вестима да је почело од хладњаче, па после Батајнице, тад сам први пут чуо.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте са неким разговарали о томе када се појавило?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко нешто службено питао од ваших старешина, од оних од старешине кампа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада били у прилици да Вас Горан Радосављевић Гури пита нешто о томе?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли сте га виђали у том кампу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Горана Радосављевића?
НАТАША КАНДИЋ: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесам једном, на обуци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте рекли, негде пред крај обуке.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: На обуци инструктора је био мало чешће због самог праћења рада и обуке.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је долазио, да ли је то тада када сте га видели био у друштву ћерке, да ли је и она, ћерка да ли је била са њим?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није.
НАТАША КАНДИЋ: Значи никада нисте видели?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ћерка је можда у једном наврату у тих 70 дана, други пут кад сам био дошла са њим тамо и истог дана се вратила, иначе у ових 15 дана није била.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте виђали јел долазио Обрад Стевановић док сте Ви били тамо?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
НАТАША КАНДИЋ: Када оно први пут или касније?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Други пут ја мислим, нисам ситуран.
НАТАША КАНДИЋ: Реците ми само још ово, када, јел Ви знате уопште за сем те рупе где се одлагало смеће, јел знате још за неку рупу на,у кампу, унутар кампа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, унутар кампа није било рупа.
НАТАША КАНДИЋ: Када сте чули за ове гробнице, јесте могли да лоцирате где се те гробнице налазе и да се сетите тог простора из времена кад сте Ви били тамо? Јел можете да нам кажете где се налазе те?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Како да лоцирам гробнице ако не знам где се налазе, на који начин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након што је у средствима информисања почело медијски да се прича ова прича, да су откривене између осталог и гробнице у Петровом Селу, да ли сте Ви након тога били на неким инструктажама у Петровом Селу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тога више уопште тамо нисте били? Након те `99. године?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: `99. јесмо били још два пута или три пута због неких обука из ватрене обуке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је то било?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Специјализација ватрене обуке 2000. ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2000.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад се још није причало о хладњачи, о Батајници, о гробницама у Петровом Селу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, ја мислим да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче? Добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: кад је био први пут у јулу, да ли је уочио да ван круга, ван објекта тог њиховог постоје нека, неке приколице, неке монтажне зграде, нешто за становање?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ван круга?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ту, а у близини круга?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ван круга колико се сећам није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кругу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У кругу је била одмах до павиљона је био, значи између павиљона и кухиње је била камп приколица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камп приколица?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А била је у оквиру те жице јел?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па између каже.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то користио? Да ли знате зашто је то коришћено?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Због недостатка смештаја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је користио то да се смести ту? Ту спава?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам сигуран, био је тај припадник резервног састава је био у њој за њега знам сигурно, сад да ли је још и «Шешељ» био унутра или није не знам, нисам сигуран не могу са сигурношћу да тврдим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала. Кажите нам господине Симићу од када сте Ви запослени у Министарству унутрашњих послова?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 10. јун 1993.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: `93.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја би искористио ову прилику да се прво већу извиним због мало пре реакција и тужиоцу, а ја ћу сада да вам објасним зашто сам тако реаговао зато што у више наврата из Министарства и тужилац и ја обавештавани да он уопште није био запослен у Министарству унутрашњих послова, извињавам се још једном зато што сам реаговао, а друго да ли Ви у списима председавајући имате списак који је прибавио истражни судија Дилпарић о томе када су припадници 92. станице упућени на?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да имам.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако не ја бих предложио да се то здружи списима, као и писмо генерала Ђорђевића за кога видим да ни пуномоћници не знају, а не знам да ли Ви имате то писмо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Писмо генерала Ђорђевића чију је аутентичност тужилац утврдио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерала Властимира Ђорђевића?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Властимира Ђорђевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас молим, знате има јако много предмета са којим изгледа веће није упознато и држе се у неком другом предмету.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немамо, никакво писмо генерала Ђорђевића.
Имамо једно анонимно писмо, непотписано, то имамо.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тужилац има писмо чију је аутентичност утврдио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро сад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам заиста то писмо и утврдио сам аутентичност писма, па ако суд донесе решење у том правцу ја ћу то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ако Ви процењујете, знате шта ако Ви процењујете, можемо касније о овоме, ја мислим да смо ми договорили један

коректан начин рада и да се за сада тога придржавамо па у оном смилсу кажем.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не ја сам само господине председавајући то предложио у смислу тога што кад бисмо то писмо имали мислим да бисмо овим сведоцима могли да поставимо још нека питања, само у том смислу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, мислим да би били припремљенији и пуномоћници и ја и тужилац и ви за.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја нисам читао. Добро.

Кажите ми господине Симићу, Ви сте Ваш исказ пред истражним судијом дали 22.06.2006.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел Ви остајете при том исказу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да остаје.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам онда нисам чуо. Значи интересује ме колико пута сте након тога и да ли сте након тога давали исказе у УБПОК-у?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У УБПОК-у сам давао био једном саслушан.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након тога.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: А још једном сам значи пре УБПОК-а био код господина Дилпарића у гледању фотографија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Бранилац Вас пита ово након овога 22.06. прошле године када сте саслушани у поступку истраге код судије Дилпарића други пут?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Како?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када сте након 22.06?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи након јуна прошле године, након јуна прошле године, то Вас пита бранилац?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: После тога сам био још једном ког господина Дилпарића ради фотографија, а можда месец дана после тога значи у децембру.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли то је оно у новембру, добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Крај новембра, почетак децембра у УБПОК-у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Тачније дошао сам до УБПОК-а довезло ме службено возило, а одатле сам стављен у друго возило њихово цивилно и пребачен у МУП у Кнеза Милоша 101.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Вам је тада том приликом прећено?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте вређани том приликом?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте немојмо сад таква питања.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја питам та питања зато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте саслушавани у УБПОК-у на исте ове околности?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте се након тога обраћали својим старешинама и обавештавали их о начину разговора у УБПОК-у?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесам, написао сам службену белешку поводом тога.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће питање, да ли је препознавање лица, да ли је препознавање лица било заказано код судије Милана Дилпарића у августу прошле године, прво препознавање?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам за препознавање, имао сам заказано, међутим звали су ме из његовог кабинета и рекли су ми да је одложено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не знате кад је то?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам сигуран за датум.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је 30. август, у међувремену је подигнута оптужница, пре препознавања је подигнута оптужница, има у списима предмета.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи по хронологији, он је прво препознао лица па су му онда претили, добро. Говорили сте о том једном, о делу где је забрањено било ићи, то је та плоча?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то било забрањено све време тог курса?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ако можете да одговорите тај «Пајеро» који Ви препознајете да је дошао и у који су ушла та три лица, да ли можете да претпоставите и да ли се сећате, да ли знате јел то било по раду мотора бензински, дизел мотор, бучан?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Бензински мотор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бензински?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Бензински мотор је био, знам тачно да је јер сам исти тип возио у интервентној В 6 – 3 024 В.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кажите ми Ви кажете једно време ја видим где иде то возило?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након што су лица села?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сад ме интересује Ви чујете једно време сигурно звук?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Чује се звук можда још минут-два после тога.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Минут, два?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, пошто ми се изгуби из вида.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Ви можда чујете да то возило негде стоји? По звуку ако можете мислим?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Минут, два сам чуо још возило и после тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више не чујете ништа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Интересује ме, Ви кажете да сте долазили у неколико наврата и ко је тада био, па говорите сада о овом првом дану, да ли како Ви кажете дан – два после Ивањдана, 8. или 9.?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ако сам добро, да ли сте Ви тада знали Стојановић Милоша званог «Шешељ»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам, нисам познавао ни Поповића ни Стојановића.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, значи моје је питање како Ви знате тог 8. и 9. да је ту био Стојановић Милош ако га нисте познавали?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па не знам да је био ту, али речено нам је на пријему, значи по одржаном говору да све што буде било потребно од опреме, значи униформа, чизме, да се јавимо Стојановићу.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је био још?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да га сутрадан први пут видите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да, сутрадан сам га видео први пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, како знате да је то баш Стојановић? И то да је то онај за кога су Вам рекли?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па сви су, пошто су дошли већина је дошла са исцепаним чизмама такорећи, сви су ишли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах је имао посла?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах је имао посла?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Одмах.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се замењују и тако даље и?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и Ви мењали чизме код њега, кад, тај дан?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесам, мало у каснијем периоду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је још неко био магационер?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био је тај резервни припадник полиције, њему не знам име.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли знате надимак?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не знам, знам да је носио плаву маскирну униформу, све значи оно прву униформу `90- гих година што је полиција носила.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ја немам више питања али бих предложио већу да се изврши суочење између сведока и Стојановић Милоша на околности да ли су се видели тог дана, 8., 9.?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја би Вам поставила још једно питање.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Реците.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Интересује ме регистарске М таблице, да ли бројеви рецимо двоцифрени, троцифрени, четвороцифрени, указују ко је задужен џипом «Пајеро» или који се људи одређени возе тим џипом? Да ли нешто ти бројеви указују?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па у принципу да, у принципу да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Питам Вас зато што сте код истражног судије рекли да мислите да је био већи број, значи чак петоцифрени број?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па највише петоцифрени.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па шта би то могло да каже, пошто ипак се прави разлика јел тако између двоцифрених, троцифрених, па да не кажемо и петоцифреног броја? Ко би то могао да буде задужен?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па сад постоји разлика, али тад у то време четвороцифрени, петоцифрени бројеви није још, ја мислим да није још било регулисано која управа добија које бројеве и шта ја знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Мислите да у то време није било регулисано?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Могуће да јесте, али.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јел правило да буде регулисано, јер обично кажу кад је двоцифрен број да се одређене особе возе тим бројем?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мора да буде регулисано јер свака јединица добија свој број.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па јел то може да се провери? Рецимо петоцифрен број, џип «Пајеро» ко је могао да буде задужен која управа?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: У то време не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Поповић, изволите.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја би нешто као питање ако не будете сматрали да је питање него нека констатација, онда да ме прекинете евентуално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, имате Ви право и да објасните, да дајете коментаре. То сам ја рекао одмах на почетку претреса, али `ајмо сад са питањима.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је могуће да ово што је данас изјавио да је помешао неке ситуације са обуке за време инструктаже и са обуке за ОПГ? Ово данас што је рекао па ћемо после да идемо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, конкретно шта?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па неке, нешто ево примера ради, цистерна са горивом и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви му слободно реците, ако није било цистерне са горовом тада у том периоду реците му.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То сам хтео да кажем. Жцистерна са горивом и магацин са за чизме и за опрему и за ово што је где је ишао да задужује, он је рекао мало пре да је ишао да узима опрему одмах чим се спусти доле од купатила, од мокрог чвора са десне стране у тај магацин, јел тако јел ту узимана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А у том магацину ја сам био држао браћу Битићи, што значи да тај тренутак који он описује, то није било значи тад него је било за време обуке инструктаже, што значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Могуће, могуће да сам побркао.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Што значи да Милош је тад био задужен за опрему и Чеда Ничић, што значи да је Милош тад био за време инструктаже, а не да је био за време обуке за ОПГ, управо у том контексту сам хтео да постављам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поставите питање, Ви сте дали и коментар и чули смо и његово да је тако што могуће. Добро.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Значи задуживање и ово сигурно је било за време инструктаже и он је се сећа Милоша и Чеде за време инструктаже, није могао Милоша да се сећа никако за време обуке за ОПГ. Инструктажа је била крајем августа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што он и каже.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: После завршене обуке за ОПГ, од тих припадника који су били најбоље се показали за време ОПГ-а ми смо сачинили списак и питали поново на принцип добровољности да ли `ће да буду инструктори да зврше обуку за инструктора, пошто ће да буде формирана Жандармерија и да буду инструктори Жандармерије, значи после завршене обуке за ОПГ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро ту се слажете, ту се слажете и то није спорно.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Са обуком, можда је рекао а можда и није, са обуком за ОПГ и са обуком за инструктажу, колико укупно је он провео у кампу Петрово село?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Укупно дана?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро рекао је.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Од прилике, приближно, не мора да буде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 70 плус 15.

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: 69 у инструкторском и овамо 15, колико.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је цело то време за време те обуке био инструктор Дука тамо.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Инструкторске?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да и инструкторске и за време ОПГ?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: За ОПГ ја мислим да јесте био све време.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А за време инструкторске?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Инструкторске, ишли су за викенде кући по.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, не, када си имао наставу, за време наставе?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро није ни битно, не интересује нас то после.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Како су тебе звали тамо за време на ОПГ обуке и за време инструктаже? Надимак како су те звали, јесу те звали Симић како беше име извини?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Небојша.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Симић Небојша или су те звали неки надимак?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: «Симке».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел може да буде на основу тога да те Дука зна као «Симке»?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па Дука ме као «Симкета» зна.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И ти Дуку као Дуку?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Са обуке за инструкторе, ту смо се опет што се каже и мало боље упознали јер смо више времена провели заједно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јели тог Дуку нема ко га не зна и ко није чуо за њега. Дође Дука дође мука, тако се причало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико сте имали слободног времена уопште за време обуке која је трајала у току дана? Да ли сте имали уопште слободног времена?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сат времена после ручка само.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Само, а у осталин интервалима не?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, ништа, нон стоп дрил, увече од 8 сати чишћење наоружања док инструктор не пошаље на спавање. Дешавало је се 4, 5.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде задовољан са чистоћом?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Са чистоћом, дешавало је се до 4, 5 ујутру да смо остајали да чистимо оружје.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: За то време тих сат времена док сте имали паузу, јесте имали времена овако уопште и да искористите прилику да се одморите или да негде идете да шетате, да обилазите?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сви су гледали само како да легну негде, пошто је било забрањено лежање на кревету, онда су људи лежали по поду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где стигну?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Лежали су напољу, на трави, тако.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А остало значи време нон стоп би ишли где би вас инструктор водио на занимање и оно?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, углавном смо били ван кампа.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Зашто би вам ондак неко забранио негде да се крећете у кампу у неком делу кад нисте били?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, то немојте то није питање за сведока.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не него питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нема објашњења те врсте, само речено је и крај приче и не улази пуно у то што је речено.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Хтео сам управо да докажем да не верујем да му је речено да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате наравно право да коментаришете у том смислу и свакако увек ћете имати прилику за такво што, али ево чули смо сведока он каже тако је било речено и он се није много занимао због чега је то тако. Добро. Имате ли још питања за сведока?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам, само ово да, значи да је што се тиче опреме и овог задужења, значи да није било тад него је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево он каже да је могуће да је то било у августу да је он то помешао, да је могуће да је то било у августу, а не у јулу.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли могуће и да је помешао да је Милош био у?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да видимо са Милошем, пустите господина Стојановића да и он дође ту.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да рашчистимо ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само желите да нешто објасни господин Поповић?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него господин Симић, како беше Симић Небојша. Ако дозвољава могућност да се догађај за који се везује Милош десио у време трајања обуке за инструкторе, да ли онда дозвољава могућност да све ово што је сад испричао везано за џип и ово, да се и то десило у време док је трајала обука за инструктажу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прихватам питање. Разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте дозволили могућност?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не дозвољавам могућност.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте опрему и коришћење тог магацина доле користили у августу па надаље, а не у јулу како сте нам рекли, да ли сад дозвољавате могућност да је ова прича са џипом, са доласком увече и тако даље да је можда била такође тамо у августу, а не у јулу?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Пошто знам кад је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, апсолутно сте сигурни у то?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Сигуран сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То хоћете да кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да. Зато што сам био тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, били сте тамо и у једном и другом, у једној и другој ситуацији?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Био сам тамо, држао сам стражу, знам шта сам видео. Једино ако није више људи извођено од онога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Стојановићу? Изволите да ли имате питања за сведока?
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: «Симке» јеси ти сигуран да си ме видео 8. или 9. горе у Петровом Селу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте да ли сте сигурни, него?
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Јеси ли ме видео горе?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас је видео сутрадан.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Мислим да јесам.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: А реци ми чизме?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: И остала опрема која се делила вама, да ли се то делило за курс ОПГ или за инструкторски курс?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је да дозвољава могућност да је то било на овом другом курсу.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Да ли сте ту опрему користили Ви на тих 70 дана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Како да ли сам?
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Ту опрему коју смо вам ми дали тамо, узимали код нас, чизме униформе, делове униформе, да ли је то било у оних 70 дана инструкторског курса или за ОПГ? Или тај основни дрил?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Знам да је било за инструкторску обуку, али мислим да смо људи у првој тури, значи у тих 15 дана су исто задуживали опрему.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Ја тврдим да 8. нити 9. неки наредни период нисам био горе за ту обуку од 15 дана кад си ти био. Јер ја тебе познајем са тог дрила од 70 дана и знам да сам ти давао опрему не само тебе него свима?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте, господине Стојановић реците му кад сте Ви, кад сте Ви дошли Ви сте рекли оно нама кад сте били у Петровом Селу и тако даље, у којој ситуацији то сте описали, него кад сте Ви дошли што би рекли за стално у Петрово Село?
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: За стално сам дошао почетком августа, почетком августа и био сам горе а пропратио сам можда две групе ОПГ дрила у августу месецу да ли је једна или двије, не више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда инструкторска.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: У тој кућици коју он помиње, тачно је тако како он каже, била је, али та кућица је доведена за време тог дрила од 70 дана,

била је једно време напоље па је убачена у круг објекта. У тој кућици сам ја спавао, у једном моменту смо имали неку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то он и каже да сте Ви ту спавали.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Неку вежбу где су били и припадници ЈСО-а плус екипа која је стизала на обуку, њих 100-тињак који су били на том дрилу за инструкторе, те није имало где да се спава и ја сам спавао у тој кућици. Била је постављена јел тако ако се ја не сећам преко пута ресторана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У принципу нема ту.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То је први дан, први дан је тад је био и министар Михајловић је дошао били су и људи.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Па ми ти сад реци, да ли се ти мене из тог периода сећаш или се сећаш са тих 15 дана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Ја мислим да сам те видео у ових 15 дана.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Реко си да си видео цистерне? Ако би ти ја реко сада да је те цистерне дотеро Поповић Сретен и Мирковић Дарко, шта би ми ти одговорио на то? Да ли је Мирковић Дарко био са тобом на обуку?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Од 15 дана?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, 15, не сећам се.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Јесмо ми, Мирковић Дарко и Поповић Сретен, у ствари не ми, него Ђеро и Горан, јесу их послали за Београд да преузму две цистерне и једну са дизел горивом и једну са бензином, једна је «Мерцедесова», једна је «Стодесетка», су дотеране да се не би точило гориво из буради, ти си рекао да си то видео у тој петнаестодневној, па те управо због тога и питам.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Могуће, оставио сам могућност да цистерна није била ту у.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: Значи управо због тога те питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: А муниција, господине судија, муниција никад се не држи доле, него горе у бараци где смо смештени. Није по правилима није по прописима, зато што доле влажи, доле се држе само школска средства, е сада у каснијем периоду има нечега што се повлачило питај бога од кад па се сместило док дође време за уништење.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не видим ја ту битних несагласности.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: А уз Вашу сагласност спреман сам да одем на полиграф у све ово што кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо вас.
ОПТ.МИЛОШ СТОЈАНОВИЋ: За овај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем господине Стојановићу, можете се вратити.

Господине Симићу да ли имате још нешто да кажете?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте за време вашег боравка тамо и првог и другог видели, виђали генерала Ђорђевића, Властимира Ђорђевића?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Нисам, Ђорђевића не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сад сте рекли да је у једном периоду дошао министар?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, први дан инструкторског курса била је показна вежба ЈСО-а, тад је био министар полиције мислим Душан Михајловић је тада био.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То је која година?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: `99, крај августа `99.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте сигурни да, како да поставим питање када Душан Михајловић није био министар, тад је био неко други министар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Или, како се зове.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Михајловић је био министар тамо 2001.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Покојни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Влајко Стојиљковић?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Влајко Стојиљковић.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли знате ко је био сад тамо, рекли сте један или други, можете сигурно рећи ко је био?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па ако је `99.био покојни Влајко Стојиљковић онда је он био, јер знам да је министар полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је министар полиције сигурно?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте, предаван му је рапорт па је се обрецнуо на инструктора ЈСО-а који му је предавао рапорт јер није било онако како је он замислио, али су предавали рапорте на један начин, у полицији је то било на други, ту је нашао замерку, после тога су пратили вежбу са брда што се каже из сигурна зоне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако председник већа дозволи, ово је изјава коју је Симић писао својим претпостављеним на начин разговора у УБПОК-у, јел ако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само желите да му то предочите, да га питате јел то то?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то Ваша изјава?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд налази за сходно можемо дати фотокопију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Божо то је на околност разговора у УБПОК-у након подизања оптужнице у овом кривичном предмету, јел тако?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако дозволите ово је ево ја могу прочитати један део, па ћете видети да је ово птитисак на сведока након препознавања лица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро дајте, мислим прикључићемо судском спису, али само ово да ли је господине Симићу, да ли је било ко на Вас вршио било какав притисак, да ли Вам је на било који начин пређено да бисте, да бисте казивали како сте казивали у поступку истраге ово о чему смо причали и данас овде у суду или да бисте казивани нешто друго?

СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Директно да би казивао нешто друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорим само о ономе о саслушању пред Дилпарићем у поступку истраге и данас овде у суду?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, код господина Дилпарића не, али на саслушању у УБПОК-у кад сам био да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте дошли данас у суд?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте дошли данас у суд, претходних дана и тако даље и тако даље?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: То је био крај новембра, почетак децембра, да кажем тако од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино тада кад сте саслушавани у УБПОК-у?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јесте у УБПОК-у вршен је психички притисак на мене, вређан сам, називан сам инвалидом, види погледај се какав си, шта ти можеш да радиш, остаћеш без посла, уживаш неке привилегије, одузећемо ти све то, а опет ако кажеш истину потрудићемо се да добијеш и више него што имаш, у принципу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то на Вас утицало, деловало да Ви због тога казујете нешто што не стоји?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам конкретно питање да ли је тужилац Станковић вршио притисак на Вас? Директно?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Он је помињан, од стране радника УБПОК-а да је рекао сад не сећам се тачно шта, али у принципу да не лажем, да причам истину, да ћу изгубити посао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он није лично био ту?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не, не. Они су рекли да су се чули телефоном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Помињали су директора полиције, министра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Директора полиције, министра полиције, да је директно упознат, да су директно упознати са случајем да ће да се заложе да буде или овако или онако у случају значи извучено је из контекста ако не будем рекао ово што. Молим?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је требало да кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па од прилике супротно од овога што сам рекао данас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је супротно овоме? Да ништа нисте видели или да сте бидели пуно више него што сте нам рекли? Шта је супротно од овога, разумете?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Па супротно од овога је да знам ко је тај човек, да сам чуо да ли су, значи извучено из контекста онога што су они причали, значи не њиховим речима, него мојим, да знам ко је урадио, што је урадио и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ама, јесу они рекли овако тај и тај, кажи да је тај и тај то и то урадио?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо истраживати те ствари, мене само занима сад у овом делу. Ово је копија или је то оригинал? Молим?

Констатује се да бранилац окривљених адв. Божо Прелевић суду предаде изјаву овде сведока Симић Небојше од 10.11.2006. године, за коју сведок потврди да је изјава коју је он својеручно саставио након саслушања пред радницима УБПОК-а, а коју је самовољно сачинио и предао свом претпостављеном старешини у Одреду жандармерије у Београду.

Бранилац моли да се ова изјава копира, копија задржи, а оригинал врати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам сад разумео, јел то предлог да се изведе као доказ читање или шта је то у ствари?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Симићу да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи. Можете остати на суђењу да слушате ток претреса, можете одмах ићи.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Једну ствар бих Вам рекао у вези сведока Филипов Драгана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Није могао да дође данас пошто су они на терену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је у међувремену дошао.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Јел дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево судска стража ми потврђује да.
СВЕДОК НЕБОЈША СИМИЋ: Пошто знам да је његова чета на терену тренутно па због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала господине Симићу, можете ићи.

Сад је 11,20, направићемо 20 минута паузе ради одмора.

Председник већа у 11,20 издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

Сведок **САША ГРКОВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били упућени на неки курс или не знам ни ја на неку обуку за Оперативно потерне групе?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: био сам на обуци, али они су рекли да је то обука за Оперативно потерне групе, него обука за усавршавање Посебних јединица полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, где сте били на обуци, колико сте дуго били на обуци?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ:Био сам само у Петровом Селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли, кад сте се вратили? Причајте нам мало о томе?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ:Па отишао сам у јулу месецу, задржао сам се 15-ак дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, кад у јулу месецу сте отишли?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па мислим да је било негде почетком, почетком.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком месеца?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ:Мислим негде 8. или 9., нисам баш сигуран али мислим да је од тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једина прилика када сте Ви били на?

Шта ништа није снимљено, уопште ништа?Ни заклетва сведока? Ево сад обавештавају нас из режије да ништа од овог о чему смо до сада причали није регистровано, односно снимљено путем аудио и видео средстава, па ћемо морати поновити.

Ја ћу господине Грковићу након што сте нам потврдили да су Ваши лични подаци управо ови које имамо са записника од 30.06.2006. године, ја ћу Вас замолити да поново прочитате гласно текст заклетве за сведока.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Дакле кажете да сте били припадник СУП-а у Ораховцу?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: ОУП-а Ораховац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП-а Ораховац, СУП-а у Призрену?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте измештени након бомбардовања у?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Крушевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крушевац, те да сте у јулу месецу `99. године били на обуци од 15-ак дана за, као припадник Посебних јединица полиције?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И рекосте да сте отишли почеком јула?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негде Ви то лоцирате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мислим 8. или 9.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8. или 9. јули?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам сигуран, али мислим да је ту од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту негде?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим питао Вас је истражни судија да ли знате кад је Ивањдан, па ево да Вас питам и ја јер смо од претходног сведока чули нешто везано за Ивањдан?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мени се супруга зове Ивана тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивањдан је један верски празник који пада почетком јула па да ли тај Ваш боравак можете везати за тај датум?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не знам који је датум тачно, не, ништа ми не значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам колико вас је било из Крушевца?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Из СУП-а Призрен, значи нас 10-ак, значи то је била екипа која је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле сви сте били из Призрена?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да из СУП-а Призрен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како сте дошли у Петрово Село? Када сте дошли?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па возилима смо, организовано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службеним возилима?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да службеним возилима организовано до Петровог Села.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у које доба дана сте дошли?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па мислим да је било негде подне, подне негде је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подне, око подне?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да око подне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви први који, прва група која је дошла или је било још људи који су раније стигли пре вас?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам сигуран, нисам видео никог, можда је неко стигао, али стварно се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су већ инструктори били ту?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Били су, били су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког од инструктора?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Сећам се да се, да је пришао Петраковић Мића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Он нам се обратио као инструктор и разговарали смо, Поповић Сретен нам је исто пришао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић Сретен?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: «Поп», да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га знали од раније Поповића?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Знао сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Са Косова и радио сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Поповић тамо радио?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не знам које је послове обављао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био неки инструктор?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не знам да ли је био инструктор, значи њега нисам виђао на нашим обукама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какве су Ваше даље активности тог дана?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи након тога што смо ми дошли, били смо постројени на писти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас 10-ак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Речено нам је било да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас 10-ак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па било је још поред нас људи, пристизали су значи људи још после тога, значи били су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да ли сте чекали сад негде да се док се не?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: На писти смо ми били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док се не окупите, не сакупите, па онда неко постројавање или?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ми смо на писти били, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су постројаване све групе како која група дође, тако њихово постројавање, прозивање, утврђивање ко је дошао, ко није дошао?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Прошло је доста времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сетите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не могу да се сетим да ли смо сви били заједно или је моја група посебно и још нека, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте око подне дошли да ли сте имали ручак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па након постројавања и свега овога где смо били смештени у спаваонама, јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас за ручак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: За ручак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да? Питам Вас да ли сте имали ручак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да ли је био ручак или доручак, тачно не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не знам да ли је био ручак, доручак, вечера, нешто је било јели смо, битно је да смо јели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро разлика је да ли сте доручковали или сте ручали или сте вечеравали?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Стварно се не сећам око тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, то зависи од времена кад сте дошли?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Разумем Вас, не сећам се, ако је око поднева онда је био ручак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали и вечеру, ако се сећате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не сећам се баш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је важно и због тога да утврдимо у ствари кад сте ви дошли, јер према неким овде сазнањима и тврдњама које смо ми чули у судници кувари долазе раније, дан раније, да припреме све то и тако даље и тако даље?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Можда су дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај нам шеф њихов каже 9. је почели смо да храну делимо почев од ручка?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Знате како, ту се може рачунати и суви оброк као ручак и вечера.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад ако сте дошли 8. по куварима ниста имали храну, ако сте дошли 9. по куварима храните се почев од ручка, разумете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Верујте ми да се тога не сећам, верујте ми, значи нема разлога да Вас лажем али тога се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли кад сте дошли Ви, да ли ту има нека капија или је рампа или је капија?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да била је капија, мислим да је рампа, рампа је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је била рампа?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи капија и рампа, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да можда и није тад била рампа, него да је баш била капија? Велика и мала? Мала за пешаке и велика за возила?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па можда и јесте капија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли стражара ту?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Када смо ми дошли ја никог нисам видео, не могу рећи да сам видео неког, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате сте да сте неког видели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први дан када сте дошли да ли је организована стража, да ли знате да је организована стража?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се, ја мислим, ја лично нисам био, значи не, али не сећам се тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад били на стражи?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па био сам на стражи, мислим да је било негде средина обуке, нека буде да буде сред, после неколико дана мислим да сам био на стражи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Први пут?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да први пут, сећам се добро да нам је то био као неки одмор после напора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте у које доба дана сте били на стражи? Која смена је то била?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па мислим да је била ноћу, пре поноћи или после поноћи не сећам се тачно али мислим да је било, мрак је био, значи био је мрак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Добро.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Био сам на стражи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се ишта необично дешавало на тој за време Ваше страже?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па знате како ја сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Необично, неуобичајено?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, ништа посебно није док сам био на стражарском месту код игралишта, ја не знам како Ви то, да ли знате како је то, али ја сам тамо код игралишта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то стражарско место има неку своју ознаку, шифру на вези?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па мислим да је била «двојка».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Двојка»?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали радио везу?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Имали смо радио везу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме се јављате и кога обавештавате о евентуалним проблемима са којима стражар може да се сусретне?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па бази, значи бази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је база?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ја не знам ко је на бази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је на бази?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: То стварно не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате комуникацију са стражарем?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па имамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо на капији, претпостављам да је био стражар на капији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Радили смо на истој фреквенцији значи на истом каналу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веза је отворена и?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, па на истом каналу радимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој фреквенцији, на том каналу можете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи чује се ко шта прича, ко зове и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте приликом овог саслушања код истражног судије, дакле 30.06. рекли како су вам чим сте дошли, постројили вас, одузели вам муницију из оружја?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте имали и тако даље и ракију ако је било и сад на питање истражног судије везано за стражу, Ви кажете да сте били на стражи да је било, да је то била смена од 22 до поноћи?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Реко сам, значи пре поноћи или иза поноћи, нисам у потпуности сигуран, али вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пазите ово што је истражни судија.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ако сам то реко значи то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што је истражни судија Вас саслушавао бележено је на исти начин као и ово сад што што се белжи, дакле све се аудио и видео снима, можемо то потражити, ако треба да.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Онда стојим иза тога ако сам реко тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви сумњате у аутентичност овога?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дакле бележе се управо оне изговорене Ваше речи, нико то не интерпретира па да сте погрешно схваћени?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него једноставно оно што је забележено аудио записима то се скине на транскрипт.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада Ви кажете да мислите да је то било од 22 до поноћи, истражни судија: «ког дана?», Ви кажете «па првог дана», «тек тада када сте стигли?», «да», а сад нам кажете да сте можда на стражи били половином обуке или неколико дана након?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ја сам рекао прошло је доста година, то сам исто рекао истражном судији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Просто, прошло је доста година, значи ја не могу тачно да се сетим свега, разумете. А да сам био на стражи, био сам. Значи то стоји и стоји можда и време, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вам сада предочавам оно што сте, ово су Ваше тврдње од пре девет месеци и пошто се значајно разликују у односу на оно што сте нам данас рекли морамо да то мало расправимо, ако је то могуће?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па добро сам и први дан био, можда и средином, не сећам се баш тачно али ОК, ако сам реко првог дана онда нека буде тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако сте рекли, данас кажете нешто друго па Вас питам чиме то објашњавате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Добро, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве разлике у казивањима?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Добро нек буде првог дана ако, оно што сам реко то и не поричем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да наставим да Вас подсећам на оно што сте казивали код истражног судије или ћете Ви да говорите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па можете ме подсетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте рекли да сте били, да сте имали ту отворену коминикацију и да сте чули неки позив?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са капије базе?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Позвали су, јединица је позвала базу да Поп дође до њега, значи то је што сам ја чуо преко радио везе, онда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш Поп или да дође база или Поп?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Поп.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Након тога значи преко радио везе више ништа нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никакве комуникације преко радио везе?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Комуникације није било, онда сам, видео сам да је возило неко ушло на капији, значи ја сад, пошто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ушло на капији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, моје стражарско место где сам ја био је мало удаљеније од капије, ја нисам могао видети ко је то возило било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко то возило од Вас, капија и возило?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не знам ајде нек буде 200 метара, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 200 метара?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: : Али било је доста далеко да ја нисам могао видети које је возило али по фаровима могло би се рећи да је било веће возило, по фаровима значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли чујете звук мотора возила?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па оно када је ушло на капији угасило се, ја ништа нисам чуо баш, ушло је и стало ту на капији, и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а фарови, да ли је угасило возило фарове или су фарови и даље укључени?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мислим да су били угашени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И угашени фарови?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мислим да се, није се много задржавало то возило ту у бази, да кажем да је база.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи није много?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па значи нек буде да је било по мојој процени колико сам ја временски рецимо ајде нек буде да је петнаестак, двадесетак минута да је остало ту и након тога се удаљило. Да ли региструјете, примећујете, видите, ћујете на било који начин у ком правцу возило одлази?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Возило је дошло из правца Кладова значи, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте Ви видели фарове возила које долази?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи пошто је узбрдица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Пре него што у бази да, нормално види се кад скреће удесно, кад возило долази скреће удесно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, према капији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Према капији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Након тога опет кад је возило излазило, није дошло, није се удаљавало у правцу одакле је дошло, у супротном правцу, опет значи кад из капије излазило опет је отишло удесно, а није изашло, није се враћало истим путем одакле је дошло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да се возило ту у бази на писти или испред капије или било где другде окреће?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не нисам приметио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се окреће на неки начин?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите ако Ви кажете било је на путу, пело се горе па скренуло десно, и Ви рекосте ушло у базу?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да у бази је ушло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушло?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сад излази у рикверц по Вама, значи по оним фаровима које пратите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па колико се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли изалази у рикверц путањом којом је и ушло па продужује горе или се окреће негде, јер то се мора видети на дрвећу на брдима, на?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Колико се ја сећам да је возило ту имало доста места за окретање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се окреће возило негде да ли врши неки маневар, ја Вас питам, Ви сте тамо били, Ви сте видели што сте видели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ја сам рекао колико се ја сећам возило се окренуло и удаљило удесно, није путем одакле је дошло него удесно и отишло, ја после нисам више ни обраћао пажњу имао сам свој задатак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви пратите то возило, односно његове фарове?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: То би требало боље да зна овај ко је био на стражарско место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо ми њега?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: А ја сам имао своје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него питамо Вас?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви запазили?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па ништа необично значи то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је дуго у видокругу, разумете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па није много, није много, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли негде скреће?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па имао је пут, сећам се да смо горе трчали, радили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, наредних дана сте Ви тамо упознали тај терен, видели сте и раскрснице?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам сад кад то мало повежете, да ли је то возило негде скретало неким споредним путевима или је колико сте га Ви запазили наравно и колико је било у Вашем видокругу или је ишло?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куда је ишло већ?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Могу одоговрно тврдит да се возило удаљило а да ли је скретало негде то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте запазили?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не знам стварно, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете било шта необично?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам чуо ништа необично, све је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцње, да ли чујете какве пуцње?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласове, запомагање, јауке?

BIS 0146

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам, нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта тако?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам, нисам чуо, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава ако сте Ви, ево у поступку истраге рекосте у смени од 22 увече до поноћи, није важно сад да ли је то била та смена или је то била она што данас рекосте да је то можда било и од поноћи до 02, кад се то дешава у смислу да ли је то било на почетку Ваше страже, половином, при крају, разумете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим, ајде нек буде средином страже, прошло је неко време кад сам ја био дошо на то стражарско место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и неко време сте након тога остали на стражи?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко Вас је заменио?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је извршио смену?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали где је стражарско место 2?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Водили су нас, показали су где је стражарско место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко то хоћу да Вас питам, да ли Вас је неко одвео на стражарско место и објаснио Вам који је Ваш реон?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: На почетку смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страже?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: На почетку смо ми били упознати где смемо да се крећемо, где смемо да боравимо и кад будемо давали активности где се крећемо, то је одмах кад смо ми дошли, тако да сам ја знао где је стражарско место, уопште није било потребе да ме неко одведе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је било речено где смете да се крећете да ли Вам је било речено и где не смете да се крећете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Наш реон кретања, писта, спаваона, стрелиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли је било неких делова зграда, објеката који су били за вас забрањени у смислу да тамо не смете да идете, да тамо не смете да улазите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нама су одмах рекли да ми, ја сам реко и раније да ми можемо да се крећемо по писти, значи то је писта, спаваона, кад будемо у спаваони, кухиња, стрелиште, где год иду инструктори, ишли смо и ми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо био неки полигон за вежбе, са справама, са препрекама?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: То је било код, мислим да је било код овог стадиона горе, изнад стадиона то је било, полигон.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је то у кругу тог кампа, да ли је то такође у кругу кампа?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да, јесте, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У жици?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: У жици, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тамо смели да одлазите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па само уз инструктора који нас је водио на те физичке активности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је био и један објекат за вас забрањен?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па рекли су нам да не смемо да идемо испод писте доле, рецимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доле испод писте?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је доле испод писте?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Одакле ја знам шта је доле, био је објекат неки.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели јел има нешто?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Објекат је био онако до плоче сагрђен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До плоче, до прве плоче?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да. Дал је прва, друга то не знам не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, а кад вам је то речено?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи доле нисмо смели ићи уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам то одмах речено по доласку или?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па по доласку је речено где смемо да се ми крећемо значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где не смете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није било потребе да идемо доле вероватно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за тај објекат?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ако би требали ићи доле ишли би с неким од инструктора вероватно, ја то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та забрана важила све време трајања ваше обуке од 15 дана?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време није било промена неких?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу е сад можете, сад је дозвољено?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ићи на полигон на фудбалски терен, на?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вас је те вечери неко одвео на стражу у смислу разводника, знате оно у војсци?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мало пре сам реко да није, пре тога су нам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте сами отишли?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Сами смо отишли, сами смо се мењали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не Ви лично, да ли сте сами отишли?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Сам сам отишо на стражу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је извршена смена?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Прође ми колега и нормално, има ли шта ново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како је извршена смена, да ли сте Ви ишли по Вашег колегу који треба да Вас мења и да ли сте знали ко ће Вас мењати па ишли по њега да га будите или би он сам дошао?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: То се баш и не сећам добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, рекосте тражио је Попа?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекосте да Попа знате и одоздо са Косова?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да. Знао сам га из виђења сам га знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овде оптуженог Стојановић Милоша?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Само из виђења, нисам имао никакав контакт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи то само из виђења?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Виђали смо се само у пролазу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и где?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па доле на Косову.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Косову, кад кажете доле на Косову, пошто је то јул '99-те, претпостављам да мислите на време бомбардовања и на неко време пре тога?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Може бити, значи ја се не сећам довољно тога, али може бити да је и на југу Србије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На југу Србије?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На југу Србије би било касније, након овог?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да, значи не сећам се довољно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тога. Оно што ме занима јесте да ли, пошто га знате, пошто га извесно знате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Виђао сам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И виђали сте га, сад небитно где, да ли сте га видели тада за време ових 15 дана обуке у Петровом Селу?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам, мислите на Стојановића?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног тренутак тамо га нисте видели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: ни једног тренутка нисам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли тамо, да ли је било каквих возила, дошли сте око подне рекосте, јел било тамо неких возила?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па било је ту неколико возила испред.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се сећате која су то возила била?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, да ли је био тамо неки бели «пајеро»?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Џип пајеро»?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели, беле боје?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се мислим да су била путничка возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки «голф 2»?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «М» таблицима?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и једног тренутка регистровали долазак каквих возила та два возила и њихов одлазак?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли знате Николић Александра?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неки надимак човек?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Специ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Специ?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд га знате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Радили смо заједно у Нишком одреду у жандармерију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Нишком одреду?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Жандармерија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жандармерији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније дакле?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега тада тамо?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели, нисте?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, питања?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Рекли сте да Вам није било дозвољено да идете до тог дела дела, тих просторија које су се налазиле испод те писте или тог објекта, да ли сте Ви лично икада отишли до тамо било на који начин са инструктором или без њиховог знања?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Ни да ли уопште знате како изгледају, да ли је то једна просторија или више, како изгледа тај објекат?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам уопште га видео.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте некада чули да ту борави неко евентуално, било од кога, од вас или од заробљених лица или било ко?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ВЈТ 0146

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте знали уопште зашто служи тај објекат?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Да ли сте икад питали шта је то ту?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не нисам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: И ните никад ни сазнали шта ту се дешава?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МР.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само пар питања. Да ли је та рампа и тај улаз у камп да ли је осветљен ноћу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли рампа, дал капија, Ви сте ту несигурни, али у сваком случају тај простор улазни да ли је осветљен на неки начин?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не сећам се да ли је довољно био осветљен, не сећам се, не могу Вам рећи тачно да ли је био осветљен, значи да ли има ту светиљка, сијалица, не сећам се.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви видели Попа тада?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Попа нисам видео, када је био позван?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, нисам видео.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели још неко лице или чули да је неко, или сте видели да је још неко изашо из?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште видите икога, стражара тамо?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите фарове?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите фарове ако сам добро схватио?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, зато је била ту радио веза да ми комуницирамо у случају да се нешто деси, било шта да се деси необичајено или откуд знам ако човек има проблем неки.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли с обзиром на Ваш положај, Ви имате најбољу представу о томе како то све тамо изгледа на терену?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па прошло је много година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знам, али, знате како то изгледа, какав је размештај објеката, какво је растиње, и тако даље, да ли са тог места на коме се налазите, Ви уопште можете видети возило и фарове возила или само видите у ноћи, видите тамо из тог правца светло?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: У ноћи се могу видети.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или видите два фара?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи фарови се могу видети, а људи и ово, нисам могао видети, нисам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се причало међу њима да у тим просторијама које су забрањене за њих неко, да је неко у тим просторијама?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са тог стражарског места број 2 да ли видите у двориште када долази, кад пролазе људи из павиљона до санитарног чвора и то?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Реко сам већ да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неко кретање по дворишту да ли примећује?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где је смештен, где је зграда смештаја инструктора?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па у истој згради где смо ми били смештени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само различити су улази?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па да, различити су улази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Да ли знате где је санитарни чвор?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са тог места на коме се?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Преко пута зграде где смо били смештени био је санитарни чвор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са места на коме се ви налазите имајући у виду размештај објеката, растиње, прегледност и тако даље, да ли можете да видите, да ли можете видети ако неко изађе из те зграде и оде у санитарни чвор?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: па нисам пуно обраћао пажњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, једно је да ли сте видели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вас питамо да ли можете видети имајући у виду терен?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мислим да не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не бисте могли да видите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: па не би мого зато што сам се трудио да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам запречава видик?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Видите, ја сам своју дужност, ја сам се трудио да своју дужност обавим како треба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у реду је то, немојте се оптерећивати тиме, него само нам, Ви сте сведок и треба да нам пренесете нека Ваша запажања ми тамо нисмо били и не знамо како то изгледа или како је то изгледало '99-те

године, него покушавамо преко вас сведока да стекнемо неку представу и неки утисак о томе како је то тамо било. Да ли Ви, да ли Вам нешто запречава видик да Ви не можете сад са свог места стажарског видети ако би неко изашао из те зграде и отишао до ВЦ-а?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не запречава, пошто је фудбалски терен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па терен фудбал значи, игралиште је било не би могло да ми запречи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то кажем?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, али нисам обраћао пажњу да ли је неко излазио и улазио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, друго је питање да ли сте видели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тачно шта је чуо на ради вези за Попа шта, прецизно?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па реко сам и пре, значи јединица је звала базу да Поп дође код њега.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само то?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли се касније нешто причало о том, зашто је Поп тамо био, да ли сте чули нешто у току ноћи, смени, стражи, ово, оно?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, ништа нисам чуо.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је отишао тај џип, да ли је ишао узбрдо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо тим макадамом?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Рекао сам да је ишао.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, добро, немам више.
НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само молила да нам сведок објасни он код истражног судије на, каже да је видео возило да је дошло до капије и стало, на питање да ли је чуо звук мотора он каже не, пошто је то место удаљено, после тога каже да је возило је, када је дошло, да су фарови били искључени, укључени, после извесног времена је чуо да се возило удаљава. Како је чуо да се возило удаљава, ако претходно каже да са места где се налазио није могао да чује звук мотора?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Реко сам да сам могао да чујем звук мотора али нисам могао да видим које је возило у питању.
НАТАША КАНДИЋ: На петој страни.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ако сам реко судији, онда нек буде тако како сам реко, ако сам реко истражном судији, нек буде тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас овде занима шта је стварно?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па морао се чути звук мотора ако возило иде узбрдо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што код истражног судије кажете да нисте чули јер је.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: па 200 метара,није много далеко, 200-250 метара, ајде нек буде тако, стражарско место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам ово Вам није баш неко објашњење за ове разлике у казивањима што је госпођа Кандић добро приметила, знате?
НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете јесте ли Ви радили у ОУП-у Ораховац, или сте били у посебним јединицама полиције?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Радио сам у ОУП- у Ораховац, био сам у посебној јединици полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте и у посебним?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ОУП имао вод, ПЈП?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: ОУП, као полицијска станица је имала, имао је вод, да, да, био је вод ПЈП-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у воду ПЈП-а Призренска чета?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте са својом четом Ви учествовали у прикупљању лешева на Косову и паковању у камионе, хладњаче за Србију?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте тада док сте били на Косову имали сазнања о томе?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте док сте били у Петровом Селу, чули да ту у кампу унутар кампа има неких гробница?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
НАТАША КАНДИЋ: Када сте први пут чули за то?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: У средствима јавног информисања.
НАТАША КАНДИЋ: Када?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па доста дуго се прича о томе, на свим телевизијама.
НАТАША КАНДИЋ: А шта се чуло?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: па оно што и сад причају.
НАТАША КАНДИЋ: Па шта, да ли можете, шта сте чули?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не знам шта Вас интересује.
НАТАША КАНДИЋ: Овде постоји само један догађај?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па чуо сам за тај један догађај.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули да је било притворених Албанаца?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Чуо сам преко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада није.

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Средства информисања, реко сам Вам, тада ништа нисам чуо ни видео.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте док сте боравили у Петровом Селу видели јаме за одлагање смећа?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где се смеће одлагало?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја схватио Ви сте полазници били у обавези да одржавате хигијену ваших просторија и тако даље и да смеће које евентуално направите да однесете, нико није чистио иза вас него сте ви сами то одржавали, па да ли имате у том смислу сазнања где се смеће одлагало?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли се док сте били у Петровом Селу чули за неки камион са лешевима који је долазио?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли икад било шта о транспорту тела са Косова у Србију чули?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Никада?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Никада.
НАТАША КАНДИЋ: Хвала.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли ти џипови који су били у употреби у полицији, да ли имају исти звук мотора када возило стоји или када савлађује успон?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Вероватно нема.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па који је од та два интензивнији звук?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па интензивнији је када савлађују успон.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, са Вашег места где сте Ви стајали у тренутку када сте чули преко радио везе позив, знате од прилике где сте стајали?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: па мислим да је била, нисам сигуран, али да је била стражарска кућица, мислим, нисам сигуран.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли између стражарске кућице и капије постоји значи у том видокругу да ли постоје неке зграде, између Вас и капије?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграде или било шта што Вам запречава видик, то Вас пита бранилац то сам Вас питао и ја пре?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Између мене и капије. Одговорио сам већ да пошто је био фудбалски терен ту је било равно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то чисто?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фудбалски терен, писта?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад прођете фудбалски терен, у том правцу шта је иза фудбалског терена?

СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Биле су справе за вежбање.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након тога шта је даље, кад идете праволинијски ка капији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не могу сад да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је онда у односу на то писта за престројавање и?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: У односу на то значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у истом правцу тако гледано?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па мислим да је, значи нисам сигуран, али мислим да је мало стражарско место како је зграда смештаја мало улево, значи нисам сигуран, не могу да тврдим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Значи мало улево, ако је зграда овде, значи улево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам било шта запречава видик према капији, ево то је?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па зграда ту рецимо, а, пошто, можда дању не али ноћу.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли се између Вас и капије налази зграда у којој су ВЦ-еи и тушеви?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Јесте.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је са десне стране, значи гледано са Вашег стражарског места, са десне стране од те зграде где су тушеви да ли се налазе спаваоне, павиљони, камп како ви то зовете где сте спавали?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Само још једном питање?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи кад Ви гледате са Вашег стражарског места?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви гледате према капији?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Према капији?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је с десне стране, које зграде, шта је с леве стране?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: С десне стране зграда где ми спавамо, с леве стране зграда мокрог чвора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Тоалет, ВЦ-е.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тоалет?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између брисани простор?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, није био много велики брисани простор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али брисани простор е да ли кроз тај простор се види капија тамо?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Преко дана можда а ноћу, значи не сећам се, стварно се не сећам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажете да сте били у Ораховцу и Призрену, да ли Вам је позната породица Битићи, значи пре сукоба?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, није.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ништа о њима не знате?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не, не знам ништа не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када, знате ли када је бомбардовање престало?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Заборавио сам.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро у тренутку када је бомбардовање престало, где се Ви налазите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Био сам на Косову, значи кући.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, након престанка бомбардовања, да ли има оружаних сукоба на Косову?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се, али мислим да није било нешто мало, чак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се ви извлачите, јесте ли то хтели?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Када смо се ми извлачили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није било сукоба, ја сам дошо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад се ви извлачите с Косова, кад је то било?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па не могу да се сетима тачног датума али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви још после престанка бомбардовања остали тамо дан, два, пет, недељу, десет?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не сећам се тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу. Не можете уопште да определите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Мислим да, па не знам, не сећам се, не могу одговорити на питање, стварно се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро извлачење снага?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није био дуго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо, неколико дана је то трајало. Добро, знате, не знате?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Довољно, немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповић.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Само бих хтео прво једну констатацију па после ако може питања, што се тиче возила што је рекао мало пре да се окретало у кругу унутар кампа, ако може мало боље то да појасни јел возило кад је дошло, оно је било паркирано код капије, била је капија, то маневрисање исред капије, јел је могло, дал је он то сматрао да је окретање у круг, или испред круга или ван круга, како је могао, није мени јасно то уопште?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, није, остали сте нејасни.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Значи била је капија, возило је стајало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим, покушајте да се сетите, пробајте да се сетите, да се вратите у тај тренутак ако можете уопште?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Стварно се не сећам, ставарно се не сећам да ли је било унутар или да ли се возило враћало у рикверц па отишло,стварно, али

мислим да је имало довољно простора да се у том кругу окрене, значи у том кругу где је ушло већ на капији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражар са капије нам каже да уопште није улазило унутра?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Него испред капије је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је био испред капије, размете?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: По фаровима, значи ја сам рекао да сам возило видео по фаровима, дал се оно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то сам Вас ја питао јел по фаровима да ли видите?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Унутра окретало или да ли је дошло до испред па се враћало у рикверц то стварно не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли им је речено било да не смеју да се крећу само испред тог, да иду само код тог објекта или им је речено да немају право да се удаљавају уопште ван дела?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је то, не, не објаснио је он то, он је објаснио, није им само недоступан тај објекат него и игралиште и тако даље, односно само уз присуство инструктора?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да, тако је.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И једно питање ако ми дозвољавате пошто је радник СУП-а Призрен, а ОУП-а Ораховац, јел зна где је лоциран, односно премештен СУП Призрен?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реко је у Крушевцу.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: У Крушевцу, да.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А Државна безбедност, да ли знаш случајно?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Не знам, не знам где је државна безбедност.
НАТАША КАНДИЋ: Јел могу само да, како оптужени мисли да је измештен СУП Призрен, ево га СУП Призрен на Косову још увек?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Није на Косову у Крушевцу је.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас СУП Призрен постоји на Косову.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не измештени су.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Због папирологије и због радника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Није то више СУП Призрен.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: СУП Призрен је у Крушевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго, то је полиција, не знам ни ја, Призрен,
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је истурено командно одељење.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо на шта мислимо, органи Републике Србије са Косова, типа судова, СУП-ова, ОУП-ова измештени су и функционишу по градовима Републике Србије.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Измештени су људи, измештени су предмети, према томе, измештене су њихове надлежности. Хвала лепо.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Само на ово питање, пошто пита и тужилац за РДБ, државна безбедност где је била тада премештана, ја знам где је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Зашто онда питају њега, била је премештена у Нишу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Поповићу, оптужени Стојановић, нема питања. Хвала господине Поповићу, ја ћу Вам омогућити ако желите да причате са замеником тужиоца, да Вас посети, није никакав проблем, ако желите, наравно уз присуство браниоца ако желите. Господине Грковићу, да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд, не?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите из Ниша, јел тако?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ја сам дошо дошо из Ниша с терена из Прешева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево према нашим подацима, путни трошкови на релацији Ниш-Београд износе 1.420,00 динара, то је аутобуска карта у оба правца?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Ја сам дошо из Прешева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешева, то је још даље?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да још даље, ја сам доле на терену тренутно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо сте били на терену?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Моја јединица је тренутно на терену доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега, колега замениче. Дакле идете преко Ниша?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Прешева идете преко Ниша?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ево, Ниш-Београд и назад 1.420,00 динара, колико још до Прешева?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Није битно, значи 1.400,00, 1.400,00.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то је укупно 1.420,00 Ниш-Београд и назад, сад Вас питам колико још Ниш-Прешево и Прешево-Ниш?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Уопште није битно, све остало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, 1.000,00 динара јел довољно?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па није битно, нема везе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте није битно. Ако тражите трошкове онда.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Па ићи ћу вероватно службеним возилом ћу ићи из Ниша до.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Прешева?
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: До Прешева, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове доласка на релацији Ниш-Београд и назад и исти се у износу од 1.420,00 динара сведоку и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Грковићу, можете ићи.
СВЕДОК САША ГРКОВИЋ: Хвала, довиђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте молим Вас, реците ако Вам треба пауза направићемо паузу да обавите разговор са сведоком, па требали сте пре. Колега Тодоровићу.

Позовите сведока Рајовића молим вас.

Сведок **МИЛОШ РАЈОВИЋ**

Добар дан господине Рајовићу, преда мном се налази записник о Вашем саслушању у поступку истраге носи датум 29.мај прошле године, ту су Ваши лични подаци, типа отац Миладин, рођен '74.године, да ли сти подаци стоје?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема промена неких?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 29.05.2006.године, упозорен, опоменут, и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рајовићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Годсподине Рајовићу, нећемо много дужит са Вама само кратко, јул '99.године, ако добро пратим Ви сте били припадник МУП-а Републике Србије?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који СУП?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Полицијска бригада СУП Београд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а Београд?

ВРС 0146

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска бригада СУП-а у Београду, да ли сте у јулу '99.године, били у Петровом Селу на некој обуци?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не могу се сетит који је месец али после рата што је било, да био сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после рата?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Одмах после рата, не знам тачно који је датум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате кад је завршено бомбардовање, односно кад су престала дејства?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па после рата што је било, откуд знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 10, 11, јуна '99.године?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам тачно, не знам датум, нисам запамтио стварно, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па можда месец дана, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда једно месец дана?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо да то некако пробамо мало другчије, као што сам с неким другим сведоцима, данас смо салушали, заједно са Вама је дошао сведок Симић, звани Симке?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тада био тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Заједно смо били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте били?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, одлично, је ли било можда за време те обуке неких проблема са неком јединицом из унутрашњости Србије везано да су хтели да напусте или су напустили обуку или?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја сам реко пошто је обука била јако тешка, можда једно пет, шест дана на почетку обуке један део људи ја мислим да је из Крагујевца, не знам или из Ваљева је напустио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, то?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Али пошто то није био значи добровољно само да је то разлог да будеш на обуци, они су поведен је дисциплински поступак против њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, значи говоримо управо о тој јулској обуци, колико сте дуго били?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Петнаест дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаест дана, колико је вас дошло?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам, око стотину је било, тако, близу стотину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него вас из Београда, из ваше јединице?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Из моје полицијске бригаде било је нас девет или десет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девет или десет, како сте дошли у Петрово Село?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па дошли смо аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организован превоз свих београђана?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да из 29 Новембра, за градски СУП.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Сви сте дошли аутобусом и директно у Петрово Село?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте преседали у неке џипове тамо у Кладову?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него директно аутобусом?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ми смо стали у Кладову ја мислим да се одморимо и да попијемо нешто и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. У које доба дана сте дошли?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па мислим да је била ноћ, већ је била ноћ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је била ноћ?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке страже на капији?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам не могу да се сетим, нисам обратио пажњу не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, ко вас дочекује, какве су ваше активности?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па значи кад смо дошли прво нисмо знали где идемо, уопште нисмо имали појма, дочекује нас ту у центру кампа инструктор ЈСО-а. Ту смо се јавили код њих пошто сам ја из своје групе предложен да будем као вођа те групе, своје јединице, ја сам се јавио као да сам вођа те групе и они су нас распоредили у спаваоне, не могу да се сетим никакве активности те вечери кад смо дошли, мислим да смо добили ланчеве неке за храну, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте добили ланч пакете?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вечеру у виду ланч пакета?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, или смо понели са собом, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 122 интервентна бригада јел тако?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја мислим да је 121, не знам, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијовић Милан, Марковић Бата, Бабић Жарко, Антонић Драган, Божовић Велимир, јесу ли то ваши, Арсић Срђан, Цветков Милорад, Јовановић Ранко, Самарџић Ненад, Тодоровић Славиша, ево га Симић Небојша ево га и Рајовић Милош?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Он је припадао интервентној значи, интервентној патроли, ја сам у полицијској бригади био, сад они, то је било спојено за време ратишта ПЈП-а, значи он склапао, ја не знам тачно ко је.

ВРЗ 0146

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човић Саша, Матовић Горан, Басарић Зоран, Кнежевић?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Е Басарић јесте, он је у бригади.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поповић Сретен?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Поповић?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па знам га још са обуке од прилике нисам знао тачно тад ко је међутим пошто сам био већ на дилу 2004., био ми је руководилац обуке у Јасенову, тако да знам добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо у?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу '99-те, кад сте били?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог дана је све време или?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам, виђао сам га често ту у центру, на стрелишту и тако по обуци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Стојановић Милош?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Шеши» или «Шешељ»?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли знате ко је Ђерић Радомир?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Ђера»?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тада био тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог дана?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па кажем, ми смо радили обуку долазили смо, одлазили смо, виђао сам их ту нисам пратио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад не знате?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па били су често, да и он је исто био често.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Радосављевић Горан звани «Гури»?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он тада био тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време обуке или?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па мислим да је он мало био тамо, не знам, мало сам га пута видео, значи на почетку обуке ту негде и на крају кад нам је одражао неко, да не кажем предавање али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га видели, на почетку обуке кажете?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ту у неким данима при почетку обуке, тад нисам ни знао ко је, нисам знао како изгледа, он се касније представио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од инструктора?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Инструктори су били из ЈСО-а, значи, главни инструктор је био Мића Петраковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још некога од њих?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па знам пошто радим у јединици у којој су већина инструктора, знам поименично све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из каснијег периода па?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па сви осим једног, значи раде у мојој јединици то је ПТЈ, Макса ја мислим, ја не знам како се зове сви остали раде код мене. Да Вам набрајам сад?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Значи Дукић, Ђурашиновић звани «Фриц».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Фриц»?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ђура, молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ђурашиновић Горан звани «Фриц»?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, онда Јушиновић, звани «Ђуза», Дука, и Мића Петраковић и овај Макса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукша?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да Вукша, Вукша Стева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви, да ли вам је било дозвољено да се крећете свуда у кругу објекта односно наставног центра или сте били ограничени у кретању?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Све је било ограничено значи од кретања, спавања, све, све је било у неком режиму, строгом режим, поготову тих првих дана, који су напустили ти, колеге, значи нису могли, онда су мало смањили притисак касније али опет је остало, пошто је тај начин обуке дрил, значи стварају неки психички и физички притисак у свему, онда се очекује то, значи ограничавање свих слобода.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, шта то значи да ли су неки објекти били забрањени за вас тамо унутар центра?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, зато што, значи тај објекат је био испод доле полигона, то је незавршен објекат и било нам је забрањено од стране инструктора да не можемо ићи испод доле објекта, то наређење сам ја извршио, послушао, за остале не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад били тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, никад, ту су негде биле туш кабине, са леве, десне стране не могу да се сетим тачно где, ту су приколице са туш кабинама, ја сам ишо овамо у објекат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли могли прићи?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како сад с једне стране забрана приласка ту, а с друге стране туш кабине које треба користити?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: С друге стране био је неки шатор, између полигона и тих ВЦ-а, који су били, ту смо радили обуку с друге стране рецимо

изашли до шуме, а објекат је је остао овамо до пута, тако да тај део нисмо ишли, мислим ја нисам ишо, не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки део полигона, односно круга наставног центра био за вас забрањен?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, знало се тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је такав режим био све време, свих петнаест дана или је било промена у том режиму?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па то наређење је дошло тако и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, одмах чим сте дошли или?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да одмах чим смо дошли, сад не могу да се сетим који дан, да ли нам је то било предочено пред стројем или у спаваонама пренесено, пошто сам ја био један од шефова тимова, тако да сам преносио наређење од инструктора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неких сазнања да ли сте чули, да ли сте видели, да ли сте?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па значи то што сам реко, чуо сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било тамо неких притворених лица у наставном центру?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, чуо сам од стражара да је ту било тројица Шиптара су била, то сам чуо за време обуке, у ствари паузе, да ли смо чистили оружје, не знам у ствари шта је било и ту би та била прича, онда ми је остало то упечатљиво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то што сте чули од стражара, пробајте се вратити у то, да видимо шта сте чули?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па чуо сам само да ли су стражари који остају док ми одемо ван центра они су ту шетали, они стоје на капији и они су отишли доле да ли из радозналости или чега не знам, и видели су то што су видели, онда су испричали ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је од стражара то причао?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, не знам ко је од стражара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви ту причу чујете, дакле Ви лично кад чујете ту причу?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Можда сами почетак, тако, други, трећи дан тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је чујете, у ком смислу је чујете, да су ти људи ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, да су затворени доле испод.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада док то причате и тај стражар док?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Док чистимо оружје, да ли смо седели, одмарали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то прича да су они тада?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да су били раније ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, да су у том моменту ту, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да су у том моменту ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ми смо саслушали јутрос као првог сведока Симића, Симкета, Симића, рекосте да је он био са Вама?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, знам Симића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са Вама дошао и тако даље, и он каже да је био он стражар на капији када су неки људи дошли по ту тројицу?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја нисам био стражар значи никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него само Вам кажем, он каже да су дошли људи по ту тројицу ноћу и одвели их неких џипом?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја то не знам стварно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, он каже да је то било први дан по доласку или тачно увече тај дан када сте дошли, тај дан увече је он стражарио?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, то је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, стражарио и ти људи су одведени, е сад ако сте Вас двојица заједно дошли?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви ту причу чујете други, трећи дан, не знам ни ја, на почетку првих дана, што не би значило први дан, односно јер кажете првих дана, онда би то, онда се то не слаже са оним што нам каже Симић, разумете?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја причам оно чега се ја сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја то само Вама предочавам шта нам он каже, па да прокоментаришемо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Мислим ја сам то реко, то је моја, оно чега се ја сећам, незнам сад шта да вам причам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било икакве приче што су ту, да ли се нешто ради са њима, предузима?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их неко саслушава, испитује?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, ништа од тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су злочине, злодела, кривична дела починили, или нису починили, разумете у том смислу да ли је било икакве приче?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, то је табу тема, никаква значи то прича, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту забрану, рекосте да је и та забрана не знате кад је то била али мислите да је то од почетка али сад не знате да ли је то речено у спаваоници или на писти приликом постројавања али исто то временски лоцирате некако на почетак обуке, па да ли ту забрану, да ли сте Ви лично дакле ту забрану приласка том објекту повезали са овом причом о

боравку те тројице да је то због те тројице, разумете, дакле Ви лично да ли сте у том смислу нешто правили неке повезнице тог типа?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, ја мислим да сам касније чуо то да су, значи од стражара, да су ту доле затворени били, мислим да је било пре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пре била забрана, наређење о забрани?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, и онда је то прошла прича.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то наређење о забрани пренели пошто сте Ви били неки рекосте?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Наравно, шеф тима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руководилац или?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не руководилац то је само место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како, старешина?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па то је место које је између инструктора да би они лакше радили, није у ствари никаква функција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, није никава посебна функција али сте ипак неки старешина неке те?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, преносио сам наређења, нисам био старешина али преносио сам наређења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е дакле да ли сте Ви то наређење пренели својим колегама?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад кажете да је то било пре него што сте и касније сте тек чули ову причу о тројици?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Касније, касније, да их је неко видео, не знам, вероватно је причао са њима пошто је кажем знао да су то Шиптари и тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада када сте чули ту причу, да ли је тада Ђерић тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па сад то не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете временски повезати?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Тај временски, не могу да се сетим то, значи ја Ђерића нисам знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Поповић тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па значи тај период не знам, ми смо дошли по мраку, видели смо ту инструкторе, сутрадан је било упознавање, нисам знао од тих људи никога, ни Ђерића, ни Поповића, значи ту сам први пут видео ту, не знам стварно не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Радосављевић тада био тамо кад сте чули ту причу?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам, не могу да повежем са том причом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не могу да повежем са том, мислите са наређењем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја кажем не можете, не можете, ја Вас питам?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Са наређењем или са причом шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дакле говорите о томе како сте чули причу од стражара да су ту нека тројица Шиптара, па Вас ја питам то, тај дан кад сте чули ту причу да ли су по Вашем сећању наравно, тада у кампу Поповић, Ђерић, Радосављевић или неко од њих?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па кад је ко видео, дал је био стражар из мог тима или је био стражар из неког другог ја не знам, можда би то раније било, ја не знам, ја знам кад је стражар из мог тима то дошао и не знам рекао нама ту, почео ту причу, можда је неко раније стражарио, не могу да се сетим из неког другог тима па су они раније њих видели, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вас питао ово, да ли су по Вашем неком сећању да ли су тада кад Ви сазнајете за то, да су ту док Ви чистите оружје да су у том објекту тројица Шиптара, јер Ви то тако сазнајете, да ли су ту тада Поповић, Ђерић, Радосављевић?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Значи не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да то.
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја нисам знао кажем који су људи о коме се ради, тек касније смо се упознали, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су инструктори, Ви кажете нисте смели тамо одлазити, да ли су инструктори ишли код тог објекта?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја сам видео да су пролазили, нисам видео да су улазили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су пролазили, забрана се није односила на њих?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Наравно, па они су водили обуку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ништа друго нисте чули везано за ту тројицу?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредних дана да ли сте?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта везано за њих чули?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ништа баш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека дозивања, запомагања?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, не, не баш смо били ту, то је одмах до полигона, нормално да знате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Радили смо ту, не знам од разних вежби до постројавања и свега и дању и ноћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче да више нису ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: То је било приче касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па да ли средина априла не знам тачно, значи не зна, чули смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је та прича ишла?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Исто од стражара значи чуло се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Од стражара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да више нису ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да више нису ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било икаквих детаља типа где су, како су напустили локацију наставног центра?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ништа, само да више нису ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то да више нису ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Само да више нису ту, да су врата била отворена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да су врата била отворена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су врата на објекту била отворена?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала питања?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Само за овај део пошто сам Вас ја баш хтела питати, да ли знате колико дуго су они били ту задржани, та лица, па сте сад рекли од прилике, да ли знате како су они одатле склоњени, да ли сте Ви чули случајно долазак или видели неко возило или некога ко би дошао по њих?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Одвођење неко у току ноћи или нешто што би било ван оног уобичајеног?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не уопште.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: А да ли сте чули да је долазило неко возило или нешто тако?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па долазили су ја сам реко, једино неки фотографи тамо што су снимали неке стројеве радње.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Значи ништа у вези њиховог одласка, начина како су отишли нисте, не мислим непосредно видели, него чули од било кога?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Нисам чуо.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Нити ко их је одвео ни како?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не ништа.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА мр.ГОРДАНА БОЖИЛОВИЋ-ПЕТРОВИЋ: Чиме, ништа, хвала?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте у поступку истраге на питање истражног судије да ли знате кад су та лица о којима говорите да сте чули да су ту престала да буду ту, сведок Рајовић Милош па пред крај обуке?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам средина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пред крај обуке, данас рекосте средина?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам тачно, средина, крај обуке, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средина обуке?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: То је петнаест дана било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам али то је доста велики временски распон, дакле овде оптужени Поповић не оспорава да је, да су та три лица била тамо, али каже само једну ноћ?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја не знам стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једну ноћ?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја кажем оно чега се ја сећам да ли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да Ви тада још нисте дошли?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нико од полазника још није дошао то он каже?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, само једну ноћ?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Шта Ви кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада практично по његовој причи дало би се закључити да су они одведени баш тај дан кад сте ви дошли, баш тај дан кад сте ви дошли да су те вечери они одведени и сад остаје ми проблематично то да према овоме Вашему би се дало закључити да је то било можда након седам дана или можда чак и након тек петнаест дана, јер средина обуке је седам дана а крај обуке је неких петнаест дана?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па сви прецизирате много то, ја не могу да прецизирам, ја сам реко не знам тачно који је датум почела обука, не сећам се, а Ви прецизирате у дане и тако даље, ја не могу се сетит тога, ал реко сам оно што сам чуо, значи чуо сам од стражара да су били, касније сам чуо да су они отишли, да ли мислите да је то било преко ноћи ја не знам, ја ово причам чега се сећам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само једно питање, кад сте Ви први пут чули за овај случај Битићи, за браћу Битићи, за страдање њихово?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па чуо сам на телевизији.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте можда повезали са том неком причом пошто се спомињало где?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, наравно.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јесте повезали са том причом?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, па било је приче да је Петрово Село, тамо.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли сте са неким коментарисали када сте чули то, да ли сте уопште кажете да ипак нисте били тамо сами, да ли сте са неким прокоментарисали ту причу шта се то догодило кад се обелоданило све?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја сам тад био у јединици за пратњу личности, тако да тих са којима сам био на обуци, нико није био од њих самном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није био у Вашој јединици па и нисте имали с ким да?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па да, нисам у то време кад је то, не знам које године је то већ обелодањено како се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А да ли сте покушали да ступите у контакт са неким, ипак тај случај догодио се кад сте Ви били тамо у то време, па чисто из радозналости неке да видите шта се то догодило у то време?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па добро, причали смо нормално.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: О чему?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па нормално, онда су тек сазнали ко су и шта су. Нисмо знали друге детаље осим да су тројица не знам тамо нисмо знали ко су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за постојање масовних гробница тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па да и то је било на телевизији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у то време кад сте Ви били на обуци да ли сте, да ли је било приче тог типа?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље молим, заменик тужиоца?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ту причу да је неко у тим просторијама конкретно да су неки Шиптари у тим просторијам да ли сте чули од стражара из Ваше тима?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је то?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, нашег тима кад смо седели, да ли смо чистили оружје или шта смо радили не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко само не зна од кога.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту причу, па ја морам да некако уђем па онда да изађем из приче, значи мора да поставим једну уводну, па сад идемо даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причу да више нема тих Шиптра тамо, да ли је то исто стражар из Вашег?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Исто стражар да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то исто лице или су то различита лица?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ми смо били значи нормално са својим из свог тима па смо седели, пауза било шта, с другим тимовима имали смо ту мало контакта ништа оно не знам шта, тако да смо се боље упознали и причали смо тако.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај стражар из Вакшег тима видео та лица у тим просторијама?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Видео је, да, кажем рекао је да су тројица била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су они били на обуци стражари и остали у кампу, онда је тај пришао доле и видео људе?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел рекао због чега је баш пришао ту да види?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па зато што је забрањено вероватно било, откуд знам, или је гледао било шта друго, не знам зато што је био сам у кампу ко је већ био још не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ова друга прича и стражар из Ваше, опет је стражар из Вашег тима, да ли је он видео да су та лица одведена?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га не зна детаље.
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја не знам, ја сам реко само да је касније реко да нема више та лица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су врата отворена, нема их више?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да су врата отворена, а да ли их је видео не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога не зна.
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Вероватно је стражар био, пошто смо држали стражу сво време.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви закључили из његове приче да је он и сведок тог догађања и тог одвођења?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је био стражар?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, нисам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже да је тај стражар је рекао сад су врата отворена нису доле, јел он само на основу тога закључио, на основу што су отворена врата да они нису ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па вероватно је видео унутра откуд знам, не знам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да Вас питам, јел сте видели овог Радосављевића-Гурија?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да био је горе.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел долазио?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли са ћерком био?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где су спавали?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па имали су посебну просторију тамо официр не знам за официре ту било, за инструкторе посебно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то иста зграда?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: То је исти објекат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти објекат само посебне просторије?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Различити улаз, да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У тој?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: У тој згради да, ваљда је спавао ја не знам, нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Рајовићу, мало ближе микрофону, дакле кад одговарате на питања окрените се нама, не морате се окретати према

господину пуномоћнику него се нама окрените и на неки начин ће ово бити забележено боље?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је тај стражар, тај који Вам је то рекао, где је он стражарио?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па на капији колико се ја сећам.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Број 1, стражарско место број 1?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја мислим да није било других стражарским места, само капија.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није, само то једно?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: И тоје било формално, ја мислим да није имао муницију са собом и тако, тако да само проформе се држало то место.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел знате Ви где је одлагано смеће?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам стварно.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте чули да се копају неке јаме ту док сте били тамо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да се копају јаме, не знам, нисам чуо.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам питања?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете да ли имате неку процену о томе колико је протекло времена од тренутка кад су Вам неки стражари рекли да ту има притворених лица до отворених врата, Ваша процена?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, опет моја процена је кажем, не знам ни кад сам, који датум отишо, можда пет, шест дана не знам стварно, не знам можда и више.
НАТАША КАНДИЋ: А реците Ви код истражног судије правите јасну разлику између полиције и ЈСО, шта је за Вас било ЈСО?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па то је, ЈСО је била најелитнија јединица специјална.
НАТАША КАНДИЋ: Чега, чија?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Државне безбедности.
НАТАША КАНДИЋ: А помињете да сте били на ратишту, где?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па на Косову.
НАТАША КАНДИЋ: Где?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па скоро цело западно Косово.
НАТАША КАНДИЋ: А јел сте док сте били тамо учествовали у неком прикупљању лешева?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули тамо за одвожење лешева?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не, не.
НАТАША КАНДИЋ: А кад сте први пут чули?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па чуо сам на телевизији да, то је инсинација терена ако се.
НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми јесте ли били у општини Призрен?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не ја сам реко западно Косово, то је од Бајгоре, Косовска Митровица све до Нишких планина, Косовска Митровица тај део.
НАТАША КАНДИЋ: Косовска Митровица?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Значи маневарски одред, да, на простору Косовске Митровице.
НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ко су, одакле су донета тела која су нађена у Петровом Селу?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, то сам први пут чуо да постоје на телевизији.
НАТАША КАНДИЋ: Из Митровице?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, ја тамо нисам био, то можете да видите у моју јединицу.
НАТАША КАНДИЋ: Реците ми још нешто, стално се питам да ли можда, јел Вам било природно да ту у кампу у наставном центру буду притворена нека лица, нормално?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па није, ја сам се зачудио.
НАТАША КАНДИЋ: И шта сте, полицајац сте, знате шта је притвор, како се хапсе, шта сте мислили?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја нисам ништа знао ни о обуци, на који начин се ради, шта све треба да радимо.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја Вас питам?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па шта сам мислио, ја кажем на тој обуци не знам шта може да се очекује.
НАТАША КАНДИЋ: Е па у вези са тим пошто значи није, знате шта је притвор када су отворена врата, шта сте, јесте ли закључили шта се догодило са тим притвореним лицима, значи то није место за притвор они су доведени ту на неки нелегалан начин, то је Вама потпуно јасно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ово је сувише сугерисање, молим Вас?
НАТАША КАНДИЋ: Није, молим Вас, званично место то није притвор?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја не знам.
НАТАША КАНДИЋ: То није место за притвор, шта Ви мислите, шта је у Вашој?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не морате одговорити на ово питање ако не желите, у реду?
НАТАША КАНДИЋ: Није?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте?
НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас нека ми неко каже јел то, јел он као полицајац може да мисли да је то притвор стварно, да је то легални притвор?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па ја не знам уопште у ком су својству они били значи уопште не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли су можда били у својству инструктора?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па нису у својству инструктора, вероватно би се јавили ту, откуд зна, представили су се који су инструктори, зашто су били, друго не знам, могу да нагађам само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Ево ја морам да поставим ово питање, да ли је можда у Вашем жаргону то што су отворена врата могло да значи да су они ликвидирани?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па откуд знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате да одговорите на ово питање?
НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац, немојте молим Вас?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Тада када сте били у тој смени о којој сте већ данас питани, да ли је постојао магационер?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Значи имали смо магацин за опрему нашу, магационер, па било је ту неких у плавој, да ли су оно били домари, да ли су шта радили ту, углавном смо ми узимали шта нам је било потребно, оружје и тако даље, ја не могу да се сетим, вероватно је био на том списку.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако бисте данас видели одређено лице да ли бисте били у стању да кажете да ли је он тада био магационер?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не верујем, не знам ни по чему није упечатљив да би га запамтио, не знам, не знам стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте, да ли сте Ви лично, ако се сећате, да ли сте Ви лично узимали, размењивали, замењивали дакле, не размењивали, него замењивали било који део опреме и где је то вршено, где сте одлазили, где би био тај магацин рецимо?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Магацин је био у склопу зграде у којој смо били, спаваоне значи а нормално сећам се пошто сам имао проблема са ногама, имао стално неке обуке и био сам у води онда сам доста ту због јаке температуре како да кажем ноге сам повредио и онда сам тражио чизме тако да, а били, и слагали смо неку опрему и тако даље, одузимали смо доста опреме за обуку и тако.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих предложио да се изврши препознавање, да ли је лице Стојановић Милош да ли је он то лице тада видео, ако може да се изјасни?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овако ћемо, ја Вас молим да се окренете према овом делу за окривљене да погледате ова два човека и да нам кажете да ли кога од њих познајете?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Познајем Поповић Сретена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Са леве стране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са леве стране, а да ли познајете овог човека?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је сведок погледао одел са оптуженима те казује да је лице које седи са леве стране Поповић Сретен, а да другог оптуженог не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим вас мало тише. Колега Тодоровићу, колега Тодоровићу, госпођо Наташа, молим вас мало тише, видим да деконцентришете голегу Прелевића?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи питање је, да ли су инструктори кажњавали полазнике курса?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па биле су дисциплинске мере разне, које су у сваком дилу предвиђене а које се дају ако се нешто погреши и тако даље.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је било везивања припадника?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Везивања не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Није било везивање за дрво?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Колико се ја сећам не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А које су то мере кажњавања?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па разне, од склекова, трбушњака, трчања, пет, шест, десет километара, разне вежбе, значи држање у склеку и тако даље, што су јаке вежбе мада тако не звучи.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, та лица за које сте рекли да су Албанци, да ли Ви знате да ли су они ухапшени?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не знам, ја кажем шта сам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је он да не зна ништа ближе о њима?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево ја конкретно питање само да?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам питао.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви та лица било када видели?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ја ћу Вам предочити ако суд дозволи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Са стране осам исту реченицу коју сте и Ви председавајући предложили, би ли прочитали?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ово па пред крај обуке?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, али на питање истражног судије децидно, да ли знате када су та лица о којима говорите да сте чули да су ту престала да буду ту, значи он Вас пита да ли знате када су престала да буду ту, Ви сте рекли па пред крај обуке, данас сте рекли на средини обуке, значи?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: На средини или пред крај не знам тачно.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Потпуно свеједно, значи ја Вас питам како знате када су лица престала да буду ту ако их никад нисте видели?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па чуо сам од стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је објаснио, колега Прелевићу, стражар је причао, врата су отворена нису више ту?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам то чуо, он овде на питање истражног судије децидно каже да он зна кад су они престали да буду ту?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја сам чуо, ја не знам, нисам видео, како би могао да знам.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли Ви можете и да се изјасните аха, Ваше закључивање је само на основу исказа других?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Само на основу исказа.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, следеће питање је, колико су често из Ваше јединице припадници давали стражу на капији?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: То не бих знао да кажем, не знам, не могу се сетити.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли су давали свакодневно?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Из моје групе мог тима не знам, то је било ротација значи, то може да се деси некоме по казни да буде на стражи и тако даље, не знам није то ништа прописано.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је за време те обуке било много ствари забрањено за кретање за разговор да ли је постојала таква нека тензија?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, то је било психичко-физички дрил?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да, спавање и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све слободе су ускраћене баш тако, баш је тако употребио те термине, јел тако?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Стојановић, да ли желите господине Поповићу нешто да коментаришете казивање овог сведока, немате питања да ли желите што да коментаришете, чули сте шта сведок каже?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па имао бих да прокоментаришем и да се надовежем на ту његову причу коју је он то чуо и све, знате као у изјави коју сам дао првог дана, да приликом доласка припадника приликом свођења евиденције ко је дошо ко није дошо, да је дошо један припадник код мене и казао је траже нека лица доле командира, тако сам и дао у изјави, и ово што је рекао данас Симић, једино може да буде то та констатација да су то тај разговор они водили између себе па да је пренето то њему да су била нека лица иначе дуже од тог дана и те ноћи кад су они дошли нису били сигурно, то тврдим и стојим иза тога, једино може да буде то та констатација.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, видели сте његова прича је потпуно опредељена типа три Албанца, три Шиптара пардон, три Шиптара?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, да, па добро могуће да је то ту ноћ кад је Симић био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он опредељено то тврди. Молим?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Зато и ја кажем јел Симић је увече био на стражи и био је присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он каже и ово, он каже и ово, да ли је пред крај обуке, да ли средином обуке, на питање госпође Кандић, да ли је након пет, шест дана после ове приче да су ту, чуо, да више нису ту, како год обрнемо то подразумева да је време њиховог боравка тамо знатно дуже од једног дана како Ви то кажете, па у том смислу сам желио да нам прокоментаришете, ако желите?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Тај стражар који је био на пример ту ноћ кад је видео њих, није био и сутрадан на стражу, можда су врата сутрадан била отворена, а он је био након пет дана дошо на стражу и видео са су врата отворена, логика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Разумете?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може се закључивати на разне начине, нека то буде Ваш коментар, ја сам?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја са моје тачке гледишта зато што знам како је било?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам очекивао коментар друге врсте, типа то није тачно и тако даље?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па није тачно управо због тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада сам ја сведоку већ предочио Ваше тврдње тако да?
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Е сад, сигурно значи да није био данас на стражу па да буде одмах сутрадан, ако је био мого је да буде након пар дана, након десет дана да буде на стражу е зато кажем и тад је мого да види да су отворена врата, тај исти човек или тај који му је причао, разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он то не.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па не, него пошто слажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не повезује са истим човеком, добро хвала.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја кажем да су два лица их видела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.
ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја сам реко да су их два лица видела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Прелевићу?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих питао само просто да разјаснимо до краја, значи да ли је овај господине са десне стране за кога сте рекли да не знате ко је, да ли је то лице Вама издавало те чизме или већ шта Вам је било потребно за време те обуке?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га не препознаје онда?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Он каже да му је непознато?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непознато?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А ја питам дал му је он издавао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да му је познато онда би реко тај ми је човек издавао чизме, не знам ко је али издавао ми је чизме?

СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: За чизме сам се обратио инструктору, значи и отишо сам у магацин кад је био инструктор и узео чизме, значи ту смо слагали опрему, муницију и тако даље, ја не могу да се сетим господина.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рајовићу, Ви не можете да се определите да ли је стражар који Вам је причао прву причу и стражар који је причао другу причу да ли је исто лице или да ли су два различита лица?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да ли је исти стражар?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исти стражар?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, али ако сам Вас добро схватио, Ви реците ако нисам у сваком случају и један и други човек или један те исти човек, су људи из Београда из Ваше?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Из мог тима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше ове групе којој Ви посредујете у преношењу наређења, да ли је то група људи са којима сте Ви дошли из Ваше ове београдске јединице?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да. Па не знам да ли је из бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше ове бригаде?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Било је ту и из Градског СУП-а, још са аеродрома, не знам железница, интервентна и тако, значи сви смо ми били у једној спаваони.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Београда је дошло, пазите из Београда је дошло пун аутобус људи, па нисте Ви посредник за?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Ја кажем сви из Београда који су дошли, значи били су у спаваони.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него ови људи који ако сам Вас ја добро схватио, ови људи којима сте Ви неки ето не шеф али не старешина, да су то људи из Ваше јединице овде из Београда?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су Вас они одмах у старту предложили за неког тог координатора, посредника и тако даље?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Па да, мене су предложили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли су ови стражари или овај стражар из круга тих људи?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из те групе?
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд.
СВЕДОК МИЛОШ РАЈОВИЋ: Не тражим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи, можда ће бити потребе да Вас још зовемо. У сваком случају очекујем да ћете се одазвати.

Филипов, сведок Филипов Драган.

Сведок **ДРАГАН ФИЛИПОВ**

Добар дан господине Филипов?

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Саво?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '76.годиште?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сава, овде пише Саво, добро?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле,

Сведок Филипов Драган са подацима као са записника од 29.05.2006.године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Изволите господине Филипов прочитајте ту заклетву за сведока?

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Филипов Ви сте саслушани у поступку истраге, ево чули сте 29.05.2006., па потом 31.07.2006., пред истражним судијом овога суда господином Дилпарићем, да ли остајете при овим својим исказима које сте дали у суду?

ВРС 0146

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Хтео бих само да допуним у вези одласка на то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Ивањдан?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Везано за Ивањдан, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи сигуран сам да је био Ивањдан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно сте сигурни да је то Ивањдан?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Апсолутно, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте и размислили у међувремену и тако даље?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи апсолутно сигуран да је био Ивањдан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивањдан увек пада исто?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Седмог, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седмог?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Јула.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула, јел тако?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо у оном црквеном календару, мислим да је тако некако, али ћемо проверити?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи ја сам судији и објаснио због чега сам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви сте то заиста рекли да?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, значи остајем при томе да је то тај дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не дозвољавате могућност да то не може бити тада него, не може бити касније?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не, нема шансе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само искључиво тај дан?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Искључиво тај дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви долазите у Петрово Село?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Из Београда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви заједно дошли аутобусом?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па група која је дошла из бригаде самном да и група која је дошла из '92.станице, интервентне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из '92-ојке?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интервентне?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да. Значи та група која је дошла са интервентном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас има укупно рецимо?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Мање од двадесет.

ВРЗ 0146

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Мање од двадесет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мање од двадесет?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, између 15 и 20.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Рајовић је пре Вас сведочио?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, Рајовић је био самном у бригаду, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био са Вама?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да ли је Рајовић био тамо неки, да ли је имао било какву посебну функцију у односу на друге из ваше групе?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па он је у принципу требао да буде неки ВД шефа тима од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта би то подразумевало у свакодневном функционисању?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па у функционисању место шефа тима значи да је спона између.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тима и?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Обичног службеника који има у тиму и надређених.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктора?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи ја говорим сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: О поретку у ком сам тренутно значи то је било тад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ту у поступку истраге говорите управо о том Ивањдану и некој свађи са девојком?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, баш у вези Ивањдана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш због одласка?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петрово Село?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Због мог одласка у Петрово Село, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то који је био доста онако изненада, није Вам најављено унапред?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не, не није, значи ја сам дошао на посао то јутро и командир ме је обавестио да имам до подне времена да се припремим и да кренем, значи мени је сва опрема била кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте изабрани за добровољца, јел тако?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да изабрали за добровољца, да, значи мени је сва опрема била кући тако да сам морао да се вратим назад, да се вратим за Београд за то кратко време да обавестим мајку, девојку да ћу ићи на, што сам успео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у које доба дана долазите?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петрово Село?

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Предвече од прилике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предвече?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли вас неко сачекује, дочекује, преузима, даје инструкције, постројава и тако даље, какве су активности од момента доласка?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па колико се ја сећам ми смо ту стигли, неко нас је дочекао али стварно не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, постројавање неко, прозивка?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Ништа посебно, прозивка је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Попис ко је ту ко није и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Показали су нам где су нам просторије и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли вечеру, јел обезбеђена вечера, припремљен оброк те вечери?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Могуће, да је била ја стварно се не сећам дал сам јео то вече, стварно се не сећам дал сам јео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите тамо каквих возила, кад долазите, јел има каквих возила?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па наше возило које нас је довезло и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим возилом?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Ми смо стигли аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, то?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: До неког места и онда дал је камион нас је довезо или, до горе, не сећам се посебно неких возила да су била тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте преседали у нека друга возила?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Дошли смо аутобусом а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рајевић нам каже само сте стали у Кладову, попили неко пиће па аутобусом директно у камп није било преседања ни у какво друго возило?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Нисмо преседали конкретно ни у какво возило него смо стали у Кладово и правац до горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта нам онда причате о камионима?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па питали сте ме за возила, дал је било других возила, ја Вам кажем да се тачно не сећам која су возила била горе, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких џипова неких голфова неких тојота?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па не сећам се да је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Застава?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да је било цивилних возила уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи сем службених возила која су била у малом броју мислим да није било никаквих других возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате од инструктора, кога се сећате од њих?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сумњам да би се сад иког сетио од њих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену, презимену, надимку, било како?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Можда нешто делимично али неки дал је Прица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Прица, тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге сте говорили о Мићу Петраковићу, Вуку или Вукши и тако даље?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па они су имали те неке своје надимке мислим да је то тако нешто звучало, значи не могу да будем апсолутно сигуран да кажем е то је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, да ли знате ко је Поповић Сретен?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па то сам сазнао кад сам давао изјаву у УБПОК-у, значи конкретно ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи можда сам га знао из виђења али конкретно да је реч о том лицу не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли сте горе чули да неког ословљавају са надимком Поп?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не, имали смо припадника службеника који је био са нама у групи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Поп су га звали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звали су га Поп?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да био је са нама али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате ко је Ђерић Радомир?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је он?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Он је бивши шеф одсека за обуку при команди жандармерије.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Ја се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Ја се не сећам да сам га видео тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био тамо, кад је извођена ова обука, ова ваша?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Дошао је један пут можда у посету, значи није био у кругу кад смо ми стигли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао, кажете дошао је један пут?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па негде на половини наше обуке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Негде од прилике на половини наше обуке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На половини обуке?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Од прилике колико се ја сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је обука трајала кажете?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Петнаест дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаест дана, у поступку истраге сте рекли да Вам се обратио неко да Вам се обратио рекао Вам да је Петровић или Петраковић?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Од прилике, стварно не могу да Вам гарантујем да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам се он нешто обратио и тако даље?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то хоћу да Вас питам, да ли је било неких упутстава у смислу распореда рада неких објашњења где сте, шта сте, шта ће бити предмет обуке, шта ћете проћи кроз обуку, распоред рада, нека сатница, типа доручак, ручак, вечера?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па сатница је била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке, да ли сте имали каква ограничења у кретањима и тако даље, ето причајте нам мало о томе?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сатница, да. Па сатница је постојала значи на парче папира исписано оријентационо шта би се радило тог дана кад је планиран ручак, кад вечера, дизање и спуштање заставе, и шта сте још оно рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било дозвољено свуда да се крећете?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не, значи кретање ван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад хоћете, с ким хоћете или не?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Кретање ван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван наставног центра?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Наставног центра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван жице потпуно забрањено?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно забрањено?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Апсолутно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа одлазак увече у Кладово?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Искључиво уз присуство, ма какво Кладово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Искључиво уз присуство инструктора или ако се оде до негде са пушком или минимум два припадника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кругу самог центра, наставног центра да ли је ту било ограничења?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па нисмо ишли ван писте нигде даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван писте?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта јел било забрањено ван писте да се иде или?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда ван писте?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Како би Вам рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, значи само спаваона, писта и крај приче?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Јесте, спаваона, писта, кухиња то нам је било у принципу где смо се ми кретали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро тамо има и неки стадион, има и неки терен са препекама?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: То је недељом било дозвољено или кад се радило нешто конкретно а да је био потребан стадион тад смо ишли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино тада?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, недељом поподне од прилике је био дозвољен фудбал да се игра, ако би било дозвољено да се игра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било забрањено што се тиче појединих објеката, јел Ви знате што Вас то све питам, Ви у поступку истраге рекосте овако, то је врло сликовито, само да ја то пронађем, истражни судија Вас пита, то је страна девет?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог првог записника «а је ли било неке забране да нико не сме чак ни у групи у неки део центра да иде и неки део круга, а Ви кажете «Да, та десна страна центра је за нас била као Берлински зид од прилике», знате, као Берлински зид од прилике?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли остајете при овоме?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи то, шта то значи?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па боље ти је да не одеш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као, не, не, знамо шта је Берлински зид него шта је, шта значи то десна страна, десна страна у односу на шта?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: У односу на улаз у камп.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кад улазите у камп?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, тако десна страна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па та десна страна, шта је с десне стране?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта, мислим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па дал има нека шума или шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како то изгледа, шта се тамо налази од објеката?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па већ сам рекао да се не сећам да се ишта од објеката налази са те неке десне стране, што је мени било чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што би Вам онда било забрањено типа Берлински зид, ако се тамо ништа не налази, разумете?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стварно не знам, тамо је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неку причу да су тамо затворена нека лица?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам, да ли сте регистровали, приметили, запазили, било када за то време да у камп дођу два возила оваквог типа, бели «џип пајеро», «мицубиши пајеро бели» и «голф» тамне боје, «голф 2», оба возила са «М» таблицама, значи не питам Вас ни за џипа посебно ни за голфа посебно него та два возила таква да дођу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Заједно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Колико се ја не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Ја се не сећам да су долазила заједно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Сећам се да је можда пајеро долазио, али плавог голфа се стварно не сећам да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајеро?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле боје?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Бели џип, да, службени МУП-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па сад кад је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на Ивањдан, у односу дакле на тај дан кад сте ви дошли, кад би то било сад, колико дана након тога, да ли почетком обуке, половином, при крају?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па не, после нашег доласка чини ми се да би било то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, како?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Недуго после нашег доласка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недуго?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи можда је у два, три наврата свраћао тај бели пајеро, сад се стварно не сећам тачно када.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у поступку истраге рекосте да је, ево само то тражим, «знам да је долазио неко време, да је долазио више пута, добро, али, сећам се да сам у току дана видео у близини кухиње паркиран бели џип марке мицубиши пајеро, нисам видео ко је возио и сећам се да је било време ручка око 13, 14 часова, то је страна 16, потом објашњавате и тако даље кад је то било, сад Ви нама, каже истражни судија, сад Ви нама кажете да нисте сигурни више да ли је то тај други дан или неки други дан, јесте ли сигурни као што сте овде рекли да је то други дан након вашег доласка, други дан да, за други дан сам сто посто сигуран да је био ту а сад за први дан, не говоримо

о првом дану, него други дан истражни судија каже, да, да, други дан, то је осми други дан, јел тако, ја рачунам то као први дан, Ви одговарате, истражни судија осми рачунате као први дан, сведок, да, јер ја сам буквално дошао увече и први дан обуке мени је тај осми, значи први дан обуке за мене је тај осми, тај дан како би га ја назвао почетак пакла»?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Тачно тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи тачно тако, молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: То је оно што сам изјавио у истрази и тога се држим, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте тај дан, тог осмог видели први пут тог пајера?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да. Као што сам и реко у истрази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и након тога још у рекосте неколико наврата?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Пар, не могу тачно да Вам кажем колико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко га је возио?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је возио?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не, па како да га видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако ништа слично. Где сте Ви били тада?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: На обуци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци, где, ту у кругу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: У кругу, ван круга.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад видите долазак пајера, кад видите да је пајеро ту, јесте ли Ви видели да он долази и улази, па се пакрира или само га у једном моменту видите да је ту паркиран?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Само у једном моменту видим да је ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту паркиран?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи нит знам кад је дошо, кад је ушо, да ли је излазио, кад је излазио, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге рекосте да је отишао врло брзо након тога, а голф никакав нисте видели?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Колико се сећам не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ми имамо ову причу и то је оптужени Поповић и оптужени Стојановић кажу, дошао је бели пајеро, али је дошао са њим и голф двојка, и чули смо то од више људи?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па могуће да је тако а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оба та возила су истовремено дошла, зато сам Вас ја то и питао?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стварно то нисам обраћао пажњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад, једно возило, друго возило али већ два возила оваква то је онда нешто мало карактеристично?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стварно нисам обраћао пажњу на долазак у тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем, добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли давали стражу за време обуке?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па ја сам рекао да сам чини ми се јадан пут дао стражу, нормално.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је та стража давана?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: На улазу у камп.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било још неко стражарско место?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Колико се ја сећам није.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није, добро, јесте ли имали доктора у кампу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лекара?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лекара?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, био је, сад дал је лекар или није, носио је ту торбу са тим неким лековима и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био униформисан или у цивилу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Чини ми се да је носио плаву униформу, сад не могу да Вам гарантујем то, значи ја уопште нисам обраћао пажњу на његов изглед или дал је уопште носио униформу, чини ми се да је.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте га нешто око овог објекта, али ја бих мало био прецизнији, конкретно испод те писте која се налази одмах до улаза, шта се налази, да ли постоје неке просторије?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неке просторије?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали неко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има какав објекат?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не сећам се да је имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да је имао?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не. Значи уопште нисам обраћао пажњу на ту страну.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било летње време, да ли се сећате где сте се туширали?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте се туширали уопште?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Задњи дан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и то је део дрила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Задњи дан, значи пред полазак кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред полазак кући?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, била је постављена као нека импровизована назови тушиона, то што сад иде за те теренске услове, е па тад сам се истуширао први пут једино.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли имали нешто приручно да бисте могли да оперете руке?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, налазила се како бих Вам описао, умиваона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, где је то било?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па кад се уђе у објекат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту и ВЦ-еи били?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Испред, да и ВЦ-еи и та некаква умиваона.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а јел била нека?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека спољашња импровизована?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Плаве боје?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Била је испред самог улаза у тај наш део објекта као чесма.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, како је то било постављено, јесте ли Ви прали руке?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то оно редовна чесма?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Обична, најобичнија чесма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А није нешто било импровизовано?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па није зидана ако мислите на то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зидана него само онако цев?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цев и резервоар?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дал има резервоар неки?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Једноставно извучена цев да би се опрале руке.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел познајете Милоша Рајовића?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био са њим.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да, мислим да произилази али није он директно рекао, то Берлински зид с десне стране, јесу то објекти испод полигона?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна за објекте испод полигона.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питамо га шта има тамо, не зна?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, је ли та?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли шта тамо, нема ништа?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел то крај те писте?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од тог краја нема даље, значи десно, крај писте, даље нема ништа?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Нема.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је забрањено је ли, писта, тај поред писте?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У циљу Вашег подсећања и то смо ми чули од више сведока овде, ту на крају те писте се наводно налазио неки започети објекат бетонског типа, дакле оно што би рекли у падини у косини направљено до прве плоче, па је та плоча од прилике у истој равни са пистом?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па врло могуће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нису спојене него има неки размак, па ево у циљу Вашег подсећања?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Врло могуће, значи ја на ту страну уопште нисам обраћао пажњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, ни обраћали пажњу ни одлазили до.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи тотално ме није интересовало.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али то је та страна десна. Да ли су имали они ту неки тојоту ауто, џип, у том кампу јел постојао неки џип тојота?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стварно се не сећам тако нечег.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из те групе, мислим да је то питао и тужилац, па је на крају рекао да познаје Рајовића, па да ли су ти из те групе око Рајовића давали стражу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Као и сви други.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и сви други, и Ви лично сте давали стражу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на колико се мењали, мислим колико један укупно, имају два стражарска места?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже један. Једно је он рекао добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колко се прође па дође поново на стражу тај човек, буде на стражи па кад опет долази на стражу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви за то петнаест дана, колико Ви лично сте пута били на стражи?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Једном или два пута можда, једном.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном или два пут?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли се тако и остали?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не сећам се стварно.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па од прилике тако?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто друго бих Вам ја рекао господине Филипов, пошто сте у истој групи са овим Рајовићем и Ви рекосте да је он био ту неки шеф, координатор?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спона нека са претпостављеним инструкторима и тако даље, знате шта нам он каже, он нам каже да, то јесте тако заиста било и да

сте ви ту се нешто и груписали кад се чисти наоружање заједно то радите, дакле та група је ипак била једна посебна целина што би рекли?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Тим, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим неки и тако, е, да су неки људи из тог тима који су стражарили, причали о томе, да ту имају затворена три Шиптара у тој једној згради започетој су нам то причали, да су ту затворена три Шиптара, а нешто касније да ли тај исти стражар да је поново стражарио или неко други али у сваком случају из те групе, такође кад је стражарио да је видео да су врата отворена и да тамо више нема никога, да ли сте у циљу Вашег подсећања ја Вам предочавам ове тврдње сведока Рајовића, па Вас питам, да ли сте тако што Ви чули, пошто сте, практично би се дало закључити да сте у истој групи са Рајовићем?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, да, јесам у истој групи али стварно се не сећам ја тако неких детаља.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не детаља, Ви се не сећате ни глобала приче, ништа ово, ништа Вам није помогло у сећању, хвала. Даље молим?
НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже и то је упадљиво у истрази да не воли тога да се сећа и да је то све?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи трудио сам се тих петнаест дана што пре избацим из свог сећања.
НАТАША КАНДИЋ: Реците нам, јесте ли пре доласка односно за време НАТО бомбардовања, јесте ли били на Косову?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: А јел, то је одлазак на курс за ОПГ-е, Ви сте одређени да идете или је то?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Одређени добровољно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређени, рекао је.
НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли били касније распоређени у неку оперативно-потерну групу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Никада?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када сте дошли у камп да ли је било кувара и куварица?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да, било је.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то био једини Ваш боравак у Петровом Селу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли знате ко је тада био магационер, питам?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стварно се не сећам ко је био магационер.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте код некога мењали чизме, ципеле, униформу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па ја сам понео све што ми је било потребно тако да нисам имао потребу да мењам било шта.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, када сте били, рекли сте да сте једном били на стражи код капије?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, кажите нам која маршута, куда се креће тај стражар на капији?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Од почетка капије до краја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Само то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли постоји нека, извињавам се?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите, Ви претпостављам да нисте имали?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Стражарску кућицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па постоји наравно, која.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви долазили до стражарске кућице?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Не сећам се, нисам ишо према стражарској кућици.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи ту сам био на самом уласку у камп тако да.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли можете да одредите када сте били на стражи, почетка, средина, крај, по нечему да ли можете да одредите, ноћу, дању?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па од прилике, ноћу, сад тачно да Вам кажем дан, не бих се усудио.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Почетак, средина, крај, не. Добро, пошто видим да колега Тодоровић хоће да постави још једно питање, ево ја ћу поставити то питање, да ли знате где се бацало ђубре?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: У контејнер.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Филипов, морам још нешто да, ако оптужени, да ли оптужени имају питања, не, морам још нешто да Вам предочим ради ових разјашњавања. Саслушамо ми овде сведока шефа кухиње, човека који је био задужен за тај део вашег тамо боравка, значи шеф кувара, шеф ресторана, шеф, па шеф кухиње тамо?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Како год.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није важно, у сваком случају он човек каже овако и извршимо и увид са њим у неке папире, обрачуне, пошто су стално сачињавали спецификације утрошка и тако даље, и тако даље, и он каже овако: они су дошли осмог, они дошли осмо, они кувари дошли осмог?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полазници дошли деветог, почело се са ручком деветог, значи према њима, према кухињи почело се са ручком деветог, па онда гледамо те спецификације тамо и те обрачуне, јако мало људи је нешто јело тог осмог, чак су на то нешто и придодали што су ови људи трошили од претходне обуке, ови људи који бораве стално у кампу, пар људи па су и они трошили неке намирнице, па су све они то утрпали као да је потрошено тог осмог и сви кувари и тако даље, и опет је то нешто јако мало оброка за осми, па нема деветог, нема доручка, или нема у том броју, е тек почиње са ручком деветог и вечера девети, па доручак, ручак, вечера, маренда десети, и тако даље, и тако даље, разумете, а Ви нам кажете да је ево из Београда дошло 20 људи, седмога?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи ја сам у стању да се закунем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте упорни у томе да је то јесте седми, па седми?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Седми је сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код колеге Дилпарића опет Вам је предочавао оне извештаје из Ваше бригаде и тако даље?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Предочавао, значи, онда сам стао мало и кући размислио значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па из тога произилази да то не може бити седми?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Значи апсолутно сам сигуран да је седми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел тражите неке трошкове што сте дошли данас овде?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Па само за пут, ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли Ви?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Из Долова код Панчева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Панчева?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Долово код Панчева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колики, можемо признати само аутобуску карту у тој некој висини, колико је довољно да Вам покрије те трошкове?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: 200 динара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи на име путних трошкова износ од укупно 400,00 динара, што се сведоку и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Филипов, можете ићи?
СВЕДОК ДРАГАН ФИЛИПОВ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за:

-<u>21, 22 и 23. март 2007.године,</u>

**судница број 2 зграде овог суда,
свакога дана са почетком у 09,30 часова.**

<u>За 21.03.2007.године</u>, позвати сведоке:

- **Костић Звонимира,**
- **Вучичевић Милована,**
- **Вучковић Милисава и**
- **Ђерић Радомира.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то су ова тројица што нису дошли и плус Костић,

<u>За 22.03.2007.године,</u> позвати сведоке:

- **Минуши Рамадана,**
- **Божић Мирослава,**
- **Новаковић Драгана,**
- **Радојковић Бошка и**
- **Видојковић Мирољуба.**

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, јел могу да сугеришем нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ја сам хтео да Вас питам, нисмо Данијелу Николић, сада Зубић, није дошла, позвали смо и њу има ли потребе да је саслушавамо?

ВРЗ 0146

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зовете Минуши Рамадана то је син овога Ваџита, ја бих предложио и да се позове и његова супруга која је била на лицу места, није Ајша, како се зове, Рувија, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваџит је рекао да је био његов син, снаха и двоје деце, није рекао је била је моја супруга и син, него је рекао?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите Рувија била је на неком састанку чини ми се у Нишу са адвокатом и са још неким да ли Александром Ђорђевићем, или тако нешто. Добро?
НАТАША КАНДИЋ: А Рамадан је тешко повређен и сад он се плаши ужасно, Рувија се мало мање плаши а Рамадан се плаши више него Ваџит, има четворо деце.
АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Какав је то аргумент за суд дал се плаши и ови други се плаше.
НАТАША КАНДИЋ: Извините они су у посебној ситуацији то је другачије.
АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел хоћемо да бирамо ко се плаши а ко се не плаши.
НАТАША КАНДИЋ: Па нема шта Рамадан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо проценити да ли је његово казивање да ли је оптерећено страхом, претњом и тако даље, не можемо сад унапред рећи е он се плаши нећемо га саслушавати, разумете.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово је 22. су Божић, Новаковић, Радојковић, Видојковић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, него сам ово хтео да питам колегу заменика?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одустајемо од Николић Данијеле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал има потребе, не, јел има потребе да је непосредно саслушавамо она није дошла има мало дете?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова куварица?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Стојановић Милош инсистира на саслушању, Стојановић Милош а мислим да је важно и због исказа Николић Александра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А уколико дозволите имали би предлога после тужиоца?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те за:

23.03.2007. године

- **Сведока Зубић Данијелу и,**
- **Вештака др.Вујадина Оташевића.**

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А шта би са оном Рувије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то Ваџитова супруга нећемо је звати, ако је то Ваџитова супруга она није била с њим, била је Ваџитова снаха и двоје деце?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кога ћете звати.
НАТАША КАНДИЋ: Ваџитова супруга је у Прокупљу она иде свуда са Мирославом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није била тад били су Мирослав и Ваџит, 08.јула, она није била 08.јула, она није била 26.јуна, према томе да ли је касније код кога ишла и тако даље, то. Прелевићу Ви сте рекли да имате неких предлога?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја имам предлог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доказних предлога?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мислите да је потребно сад ради тога да можемо да имамо времена да то прибавимо, реците слободно?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја мислим да је упутно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ако је то Ваша процена?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Мислим да би требало да се закаже увиђај на лицу места, да би се уопште стекла слика о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је врло добар предлог?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Видим да је доста питања у том смислу било а мислим да ће разјаснити многе ствари, посебно дестинације, то је једна ствар, друго ја мислим да би било упутно да се саслуша Прокић Светислав радник ДБ-а Прокупље, то је видим, ја сам хтео да предложим и овог Костић, Ви сте га већ предложили, нема потребе, затим мене интересује да ли би могли да саслушамо и Зорана Анђелковића обзиром на оно што је рекао Фатосу Битићију, јер он први има то сазнање, значи први који је господину Битићију рекао да су његова браћа побијена је Зоран Анђелковић. Слушајте, не знам ја предлажем суду, значи ја бих предложио да се саслуша и Милан Петровић бивши начелник СУП-а Призрен који је такође спомињан, предложио би суду да затражи списе које се, ја мислим да се налазе код судије Дилпарића где, судија Дилпарић је прибавио извештај свих ОУП-а који су тада слали са путним налозима које припаднике у Петрово Село, мислим што се тиче валидности датума да је то највалиднији документ који је у истрази изашао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога нешто има у списима нема све, добро?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имао бих још неки предлог после али не у допуни доказног поступка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У вези са овим ја би предложио исто, пошто је Божа предложио ове из Прокупља, ја предлажем и ову судију Боројевић, то је битно мало и због ОУП-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судију за прекршаје?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам како се зове судија за прекршаје, јесте, она је рекла да је он молио, рекао јој Станковић Зоран да је њу молио да га блаже казни, рекао је да се овај онесвестио, рекао је, мене то занима, прво мене интересује зашто је то УДБ-а одбацила и зашто је одбацила јавну

безбедност, па можда ћемо нешто сазнати ако истражимо тај прекршајни поступак. Они ратују са Америком, ратују са Албанцима, а шаљу га судији за прекршај и тамо још моле за блаже кажњавање, мислим да је то важно, можда и због кредибилитета овог Станковића, мени је лично важно а Ви процените.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судије се најбоље саслушавају тако што се затраже на увид њихови списи.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али ово је ван списа, каже молио, ја мислим да је то значајан података, да је овај за странце молио да је блаже казне, онда знате судија овде има још сумњивих ствари, и наводно по сваку цену хоће раније да их пусте, па их доводи у једну канцеларију па им он пише молбу да би изашли, не знам радни дан, нема сувисло објашњење зашто не може недељом, каже шаљи им депешу, шта му фали да он да пошаље депешу разумете, па зашто им није решење уручио него они потписују а он га носи са собом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то саслушањем судија нећемо добити одговоре на та?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али један елеменат је то да моли да их блаже казни, ја никад нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо то проверавати али, добро видећемо, може наравно. До тад колега замениче изјасните се о овим доказним предлозима, ја сам већ чуо да се саглашавате али хоћемо и званично, укључите микрофон и реците да сте сагласни?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан сам са предлозима браниоца Боже Прелевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала лепо, тако да је регистровано.
НАТАША КАНДИЋ: Ја сам видела да Обрад Стевановић није предложен за сведока, мислим да он мора да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које околности треба саслушати сведока Обрада Стевановића, на које околности?
НАТАША КАНДИЋ: Обрад Стевановић је командант посебних јединица полиције, значи неко ко апсолутно мора о свему да буде упознат са, не само са наставним центрима и обуком за ПЈП и за Оперативне потерне групе него и са преношењем тела, довожењем у Петрово Село, одлагањем тела, он је неко ко поред Гурија па мора апсолутно да зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овим доказним предлозима одлучиће се накнадно?
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У прилог тезе да треба саслушати Обрада Стевановића, између осталог и наводи оптужнице који се тичу Кумановског споразума, посебно извештаја да тај сукоб није окончан мирним решењем, а Обрад Стевановић је потписник Кумановског споразума, значи то јасно пише у оптужници да тај сукоб није окончан мирним решењем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо о овим доказним предлозима одлучићемо накнадно, ово сте претпостављам запамтили, 21, 22, и 23.март, ови сведоци како смо планирали, не можемо радити више у марту иза ова три дана, морате

разумети да имамо проблема са судницама, немамо довољно времена у судницама, значи једноставно не можемо да посветимо више времена овом претресу и да то што пре завршимо, но добро, тиме бисмо завршили.
АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам предлог не за допуну доказног поступка него имам предлог већу да против окривљених Стојановић Милоша и Поповић Сретена обзиром на саслушање свих до сада сведока укине притвор и пусти их да се бране са слободе из простог разлога што су сви сведоци данас и претходних дана врло јасно указивали да они нису извршили кривична дела која им се оптужницом стављају на терет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже заменик тужиоца?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видите нису сви сведоци саслушани, нису саслушани сведоци из Прокупља, па из тог разлога се за сад противим овом предлогу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

О овом предлогу одлучиће се тако што ће се изнети на разматрање ванпретресном већу овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле на овај начин смо завршили рад у овом делу, видимо се 21.марта поново, хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР **ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**

ВРЗ 0146